

28th February 1955]

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

to the magnitude of the traffic there is sufficient justification for taking up repair or improvement works to the canal. He has also been instructed to submit his report expeditiously. Necessary further action will be taken on receipt of and after examination of the report."

III.—POINT OF INFORMATION *re* GRANT OF ASSENT BY THE PRESIDENT TO THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" To-day is 28th February, and the Moratorium Act will lapse to-night. You will remember, Sir, that this House passed the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, permitting agriculturists to pay their debts in instalments. If that Bill does not receive the assent of the President before to-morrow, many of the agriculturists will be put to difficulties. May I request the Leader of the House through you, Sir, to inform the House whether the assent of the President has been got."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am glad to inform the House that the President has given his assent to the Bill and the Act will be published to-morrow." (Cheers.)

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *re* CUT MOTIONS

MR. SPEAKER :—" I wish to inform the House that under Rule 155 (3) of the Madras Assembly Rules, cut motions should reach the office of the Assembly not later than 3 p.m. on 2nd March 1955. No exemption will be made."

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1955-56.

MR. SPEAKER :—" Sri P. Jeevanandam will initiate the debate."

SRI P. JEEVANANDAM :—" கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லோரும் வரவேற்கத்தகுந்த ஒரு நல்ல அம்சம் என்னவென்றால் முதல் தடவையாக இந்த ராஜ்யத்தில் நிதி அமைச்சரவர்களுடைய உரை தமிழில் ஆக்கப்பட்டு நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரவேற்கத்தகுந்த அம்சம். ஆனால், அதில் ஒரு குறை; ஆங்கில உரையின் கடைசியில் ஆங்கிலத்தில் அனுபந்தப் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றனவே, அதுவும் தமிழில் ஆக்கப்பட்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் நிறைவுடைய தாயிருக்குமென்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

" இன்னொரு சிறு குறை : இந்த ராஜ்யம் இன்னும் மும்மொழிப் பிரதிநிதிகள்கொண்ட சட்டசபையையுடையதாகத்தான் இருக்கிறது. தமிழ், மலையாளம், கன்னடம். எனவே, தமிழில் ஆக்கித் தந்தபடி நிதி மந்திரியின்பட்ஜெட் உரை மலையாளத்திலும் கன்னடத்திலும் ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டியது கடமை. அதில் ஒன்றும் பெரிய தொகை செலவாகி விடாது என்பதையும் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக, கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்த நமக்கு இந்த ஆண்டில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கூறியிருக்கக்கூடிய மாதிரி இருக்கிறதே அது மிக நிதானமாக

[Sri P. Jeevanandam] [28th February 1955]

நன்றாக இருக்கிறது. எடுத்த எடுப்பிலிருந்து கடைசி வரை பார்த்தால் நமக்கு சிறந்ததொரு வாழ்க்கை இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அமைந்து விடும் என்பது மாதிரியாக அந்த அமைப்பு ஜோராக, நிதானமான பாஷையில், நன்றாக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதி மந்திரியின் பட்ஜெட் உரையானது நம்முடைய நெஞ்சை அள்ளும்படியாக அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நம்மால் பார்க்கமுடிகிறது.

“ஆனால், இந்தத் திட்டம் வந்திருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆரம்பத்தில் 1952-ல் நிதி அமைச்சரவர்கள் ‘எங்களுக்கு திட்டத்தை சரிப்படுத்துவதற்கு கால வசதி இல்லை; அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்தோம்,’ என்று கூறினார்கள். பின்னாடி, ‘ராஜ்யப் பிரிவினையின் சங்கடத்தில் சரியாகத் திட்டம் தர முடியவில்லை’ என்று அடுத்த ஆண்டு கூறினார். ஆனால், இந்த ஆண்டு போதிய சவகாசத்தோடு நல்ல மாதிரியாக திட்டம் தரத்தகுந்த வாய்ப்பு நம்முடைய மந்திரி சபையாருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக ஆவடி காங்கிரசில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய புதிய வெளிச்சம் கேஷமநல அரசாங்கம் சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைப்பது எப்படி என்கிற புதிய வெளிச்சம் கிடைத்திருக்கிறது. மகத்தான வெளிச்சம் என்று அரசாங்கப் பக்கத்திலிருந்து கூறப்படுகிறது. அந்த வெளிச்சத்தின் தெளிவில் சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு எப்படிச் செல்லவேண்டும் என்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள்—ஆட்சியாளர்கள், எப்படித் தரப்போகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சிறந்த உறைகல் இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை வைத்துக் கொண்டு எப்படி சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயம் அமைக்கப்படும் என்பதைப் பார்க்க நான் விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker occupied the Chair.)

“அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த பட்ஜெட் முழுவதையும் நாம் படித்துப் பார்த்தால் எடுத்த எடுப்பிலேயே ‘ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இறுதி ஆண்டு இது’ என்று கூறப்படுகிறது. அப்பால், அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் சாதித்த சாதனைகள், இன்னும் சாதிக்கப்போகின்றவை இவையெல்லாம் வரிசையாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது நமக்கு நெஞ்சை அள்ளும்படியாகவும் சாதாரண மக்களை எளிதில் கவரக்கூடிய நிலைமையிலும் இருக்கிறது.

“மூன்றாம் படிவம் வரை இலவசக் கல்வி, 500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகைகொண்ட எல்லாக் கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள், 1,500 புதுப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவைகளெல்லாம் வருகிற ஆண்டில் ஏற்படப்போகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. 1955-56-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் 500-க்கு மேற்பட்டு ஜனங்கள் வாழக்கூடிய பிரதேசத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கூட இல்லை, என்ற அவப் பெயர் ஏற்படாத நிலைமையை உண்டுபண்ணப் போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி, நகரங்களில் தண்ணீர் வசதி, நீர்ப்பாசன வசதி, மின்சாரத் திட்டங்கள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், வடிகுழைக் கிணறுகள், குழாய்க் கிணறுகள், போக்குவரத்து சாலைகள், நகரசபை, பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு மான்யங்கள் வழங்கி, இதுவரை இல்லாமைமையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த அவைகளைத் திருப்தி செய்யும்படியாகச் செய்து, நெய் வேலித்திட்டம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு நலன் செய்யும், வருமானம் கிடைக்கும் என்று இதுமாதிரி பல அம்சங்களை நமக்கு எடுத்துக் காட்டி இவைகளில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாகும் என்று புள்ளி இவரங்களோடு நமக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டை நாம் பார்த்தால் மிகச் சிறந்த பட்ஜெட் என்றும், பெரிய காரியங்களை இதுவரை செய்திருக்கிறார்கள், இந்த ஆண்டு செய்யப்போகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு வரத் தகுந்த நிலைமையில் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் எல்லோரும் பார்க்கவேண்டும்.

28th February 1955] [Sri P. Jeevanandam]

“இதைக் காட்டிவிட்டு அப்பால் சோஷலிசக் கண்ணோட்டத்துடன் வந்து இதைச் செய்யவேண்டுமென்றால் பணம் வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் பணம் வேண்டும், பணம் இல்லாமல் செய்யமுடியாது, செலவு எல்லாம் அத்தியாவசியமான அம்சங்கள் ஆகிய எல்லாத் துறைகளும் கவர்த்திருக்கின்றன. இவ்வளவு துறைகளையும் கவர்த்து இதற்கெல்லாம் கோடிக்கணக்கான பணம் வேண்டுமென்ற நிலைமையை வைத்து விட்டு பணத்திற்கு வழி என்ன என்று போட்டு நமக்கு வருமானம் 46 கோடியை 27 லட்ச ரூபாய் ; செலவு 49 கோடியே 58 லட்ச ரூபாய் ; ஆகவே, துண்டு விழக்கூடியது 331 லட்ச ரூபாய் என்று கணக்குப்போட்டு, துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்ட வேண்டிய எண்ணம் ஏற்படுகிறது. 331 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுவதை எப்படிச் சரிக்கட்டுவது என்று யோசிக்குமிடத்து மலைத் தோட்டங்கள் மீது விவசாய வருமானவரி விதிப்பு, அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு, நீதிமன்றக் கட்டண திருத்தம் ஆகிய புதிய வரி விதிப்புகளிலிருந்து வரவு செலவுத்திட்ட ஆண்டில் சுமார் 50 லட்ச ரூபாய் கிடைக்கக்கூடும் என்றும், ஆகவே, துண்டு விழும் தொகை அந்த அளவு குறைந்து 281 லட்ச ரூபாய் ஆகக்கூடும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு இரண்டு வரி போட உத்தேசிக்கப்படுகிறது. சோஷலிசப் பாணியோடு வந்து, இந்த இரண்டு முக்கியமான வரி விதிக்கப் படுகிறது. இந்த வரிகள் யாரைப் பாதிக்கின்றன என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த இரண்டு வரிகளும் விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கின்றன. இரண்டு வரிகளில் முதலாவது நஞ்சை, புஞ்சை, தோட்டம் ஆகிய எல்லா நிலங்கள்மீதும், நிலவரியிலும், எல்லா தண்ணீர் தீர்வைகளிலும் ரூபாய்க்கு இரண்டை விட அதிகப்படி கட்டணம் (சர்சார்ஜ்) விதிக்கவும், இரண்டாவது புகையிலைக்கும் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. சோஷலிசப் பாணி என்று சொல்கிறபோது, ஆவடி காங்கிரசில் சொல்கிறபோதும், மத்திய சர்க்கார் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ பண்டித் நேரு அவர்கள் சொல்லும்போதும், இதர மந்திரிகள் சொல்லும்போதும், நம் முடைய ராஜ்ய சர்க்காரச் சேர்ந்த மந்திரிகள் சொல்கிற போதும் சோஷலிசப் பாணியைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதற்கும் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டுக்கும் ஆகாயத்திற்கும், அதன் பாதாளத்திற்கும் இடையில் இருக்கக்கூடிய தூரம் வேற்றுமை காணப்படுகிறது. சமச்சந்தர்ப்பம், சம வாய்ப்பு இவைகளைக் கொடுப்பதற்கான நிலைமையைக் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய, இந்த பட்ஜெட் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை முன்னேற்றக்கூடிய அளவுக்கு அமையவில்லை என்று தான் நாம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 1930-ம் வருஷத்திலிருந்து சோஷலிச லட்சியம் பக்கத்தில் வரக்கூடிய நீங்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் சோஷலிசப்பாணியில் சமுதாயம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்றால் வரிபளு குறையவேண்டுமென்று சொன்னால் புதிய வரி போடக்கூடாது என்றே, வரியே இல்லை என்றே நான் சொல்லவில்லை. வரிப்பளு குறையும், வாட்க்கைத் தரம் உயரும், தொழில் வளரும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீரும், மக்கள் செழிப்பாக இருப்பார்கள், மக்கள் செழிப்பாக இருந்து அதற்குத் தகுந்தபடி வாங்கும் சக்தியுடையவர்களாக இருப்பதால் திட்டங்களைப் போட்டு அதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகிறபோது புதிய வரி கொடுப்பார்கள். அந்த வரி பளுவாக இருக்காது, இருந்தாலும் கடுமையாகவும் இருக்காது.

“இந்த பட்ஜெட் முழுவதையும் வரிசையாக படித்தவர்களுக்கு இந்த இரண்டு வரிகள் கண்ணைப்பிடுங்குவதாக இருக்கும். நிலவரி, தண்ணீர் வரிமீது போடக்கூடிய சர்சார்ஜ் மூலமாக 75 லட்ச ரூபாயும், புகையிலை மீது விற்பனை வரிபோடுவதன் மூலமாக 50 லட்ச ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 125 லட்ச ரூபாய் புதிய வரி மூலம் கிடைக்கிறது. வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு, வெற்றிலை, வாழைஇலை ஆகியவற்றிற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதற்கும், பனைவெல்லம் உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விற்பனை செய்யும் பனைவெல்லத்துக்கும் மற்றும் குடிசைகைத்தொழில் கூட்டுறவு சங்க மூலம் விற்பனைவரி விலக்கு அளிக்கப்படும்

[Sri P. Jeevanandam] [28th February 1955]

வகையில் சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் போக 115 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கக் கூடும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. 281 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுவதில் மேற்படி 115 லட்ச ரூபாயை வரி மூலம் வரக்கூடிய மொத்தத்தைக் கழித்தால் துண்டு விழக்கூடியது 166 லட்ச ரூபாய் என்று பார்க்கும்போது திகில்தான் ஏற்படுகிறது.

“ வரி யார்மீது போடவேண்டும் ? இருக்கப்பட்டவர்மீது போடவேண்டும். யாருக்கு வரி கொடுக்கச்சக்தி இருக்கிறதோ அவர்கள் மீது வரி போடவேண்டும். அதுதான் சோஷலிசப் பாணி. அப்படி வரி போடப் படுகிறதா என்றால் இல்லை. 75 லட்ச ரூபாய் வரக்கூடிய சர்சார்ஜ் போடப்படுகிறதே அது சோஷலிசக் கண்ணோட்டத்தோடு போடப்பட்டதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஏழ்மை நிலையில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் ரூபாய்க்கு இரண்டணு சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதுதான் சோஷலிசப் பாணி என்று நான் கேட்கிறேன். சோஷலிசப் பாணி எந்த அளவுக்கு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. என்னுடைய சோஷலிசப் பாணியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஆவடியில் நிறைவேற்றிய சோஷலிசப் பாணியை எடுத்துக்கொண்டாலும், கனம் திரு காமராஜ் அவர்களுடைய சோஷலிசப் பாணியில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் 75 லட்ச ரூபாய் வரக்கூடிய வரி குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி அவர்கள்மீது சகட்டுமேனிக்கு போடப்படுகிறது. இது நியாயமாகத் தோன்றவில்லை. புஞ்சையாக இருந்தாலும், நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி ரூபாய்க்கு இரண்டணு வரி போடுகிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு என்றால் 5 ரூபாய்க்கு 10 அணுவாக இருக்கும்பொழுது ஏழை விவசாயி எவ்வாறு கொடுக்கமுடியும்,

‘ வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும்

கோலொடு நின்றான் இரவு ’

என்பது திருக்குறளில் சொல்லி இருக்கும் உண்மை என்று மந்திரி சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். யாருடைய வரிப் பளுவை விடுவிக்கவேண்டுமோ அவரைத்தான் மேலும் மேலும் அதிகமாகத்தாக்குகிறது. பலதரப்பிலும் சகட்டுமேனியாக வரி வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறது. இது ஒரு பக்கம் இருக்க கடன் வாய்தா சட்டம் வேறு இருக்கிறது. இந்த வருஷம் பாதி கடனை வசூல் செய்யவேண்டும். அடுத்த ஆண்டிற்குள் விவசாயிகளிடமிருந்து இன்னொரு பாதியை வசூல் செய்யவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் வேறு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமேல் விலைவாசி வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. 22 ரூபாய்க்கு விற்பனை மூட்டை நெல் 11 ரூபாய்க்கு வருகிறதென்றால் விவசாயி அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு எவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட மிக மோசமான நிலையில் விவசாயி இருக்கும் போது சகட்டுமேனியாக ஒரு தீட்டு தீட்டுகிறார்கள். இதுதான் ஆவடி சோஷலிசமா ? பெருவாரியான மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்கள் மீது வரியை விதித்திருக்கிறார்கள். போக போக்கிய பொருள்களின்மீது வரியை விதிக்காமல் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய வீடி மீது வரியை அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக தொழிலாளிகள் பிடியையும் உடையையும் குடித்துவிட்டு நான்முழுதும் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். சாதாரணமாக ஒரு கிழவி கூட ஒரு பக்கத்தில் புகையிலையை அடக்கிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும். 50 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய வரியானது யாரைத்தாக்குகிறது. ஏழை எளியவரை, விவசாயிகளை, அன்றாடம் வேலை செய்து பிழைக்கும் கூலிகளை எல்லோரையும் சகட்டுமேனியாகத் தாக்குகிறது. உணவுப் பொருள்களின்மீதும் பாலின்மீதும் உள்ள வரிக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. இப்பொழுது வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, வெற்றிலை, வாழை இலை ஆகியவற்றிற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறது. கூட்டுரவு சங்கங்கள் விற்பனை செய்யும் பனைவெல்லத் திற்கு விற்பனை வரி விதிவிலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தின்மீது புதுவரி விதிப்பதன் மூலம் 75 லட்ச ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கிறது. இதிலிருந்து 25 லட்ச ரூபாய் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்குவதற்கென்று கணியாக சாலை வேலைகளுக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில்

28th February 1955] [Sri P. Jeevanandam]

பார்க்கப்போனால் ரூபாய்க்கு 2 அணு விவசாயிகளுக்குமட்டும் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவசாயிகளின் தலையிலுள்ள கையை வைத்து பஞ்சாயத்து போர்ட்டுக்கு பணத்தைக்கொடுக்கிறார்கள். இது பசுவைக்கொண்டு செறுப்புதானம் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் 3 கோடி 31 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. மலைத் தோட்டக் காடுகள்மீது விவசாய வருமான வரி விதிப்பு, அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு நிதிமன்றக் கட்டண திருத்தம் ஆகிய புதிய வரி விதிப்புகளிலிருந்து வரவு செலவு திட்ட ஆண்டில் சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கக்கூடும். ஆகவே துண்டு விழும் தொகை குறைந்தது 2 கோடி 81 லட்சம் ஆகக்கூடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஒரு பிரமாதமாக கருதப்படுகிறது. இந்தத் துண்டு விழும் தொகையைச் சரிக்கட்டுவதற்காக இந்த ராஜ்யத்தில் புதிய வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஆறு-ஏ பிரிவு ராஜ்யங்களை எடுத்தத்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் துண்டு விழுந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால் அதைச் சரிக்கட்டுவதற்காக புதிய வரிகள் விதிப்பதில்லை. மேற்கு வங்கம், பீகார், உத்திர பிரதேசம் முதலிய ராஜ்யங்கள் பற்றாக்குறை ராஜ்யங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கே இவ்விதமான வரி விதிப்புக்கிடையாது. மலைத்தோட்டங்களின் மீது விவசாய வருமான வரி விதிப்பில் வெள்ளை முதலாளிகளுக்கு அதி கவரி போடுவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு 5 அணுவிலிருந்து 10 அணு ஆக செய்வதற்குக் கூட பயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இதுமாதிரியான பெரிய முதலாளிகளின் தலையில் சையை வைப்பதற்குப் பதிலாக, ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் தலையில் பளுவை சுமத்துகிறார்கள்.

“இந்த மாதிரி சகட்டு மேனிக்கு ஏன் வரிகள் போடவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். பி அண்டு வு மில் இருக்கிறது, ஹார்வியில் இருக்கிறது, பாரி கம்பெனி இருக்கிறது, இந்த மாதிரி மில்கன், கம்பெனிகள் மீது நமது ராஜ்ய அதிகார வரம்புக்குட்பட்டு, எத்தனையோ வரிகள் போடலாம். அவர்களுடைய லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம். வெள்ளைக்காரன் கிட்டே போகமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்; நிலப் பிரபுக்களிடத்தில் போகமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்; அடித்தட்டிலிருக்கும் குப்பன், சுப்பனிடம்தான் போவேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது தான் சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பா என்று கேட்கிறேன். மத்திய அரசாங்க நிதி மந்திரி கணம் தேஷ்முகர் அவர்கள், பயப்படாமல் வரி போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திட்டக் கமிஷன் டெபுடி சேர்மன் திரு வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள், இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தில் சோஷலிஸ்பாணியில் வரிகள் போடப்படுவதில்லையே. ‘கட்டாயம் நாங்கள் வரிகளைப் போடத்தான் செய்வோம்; நீங்கள் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்’ என்று ரீதியிலே இந்த வரிகளை விதிக்கிறார்கள். வரிசையாக, ஒவ்வொரு ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்திலும் துண்டு விழுகிறது. அடுத்த வருடம் துண்டு விழாது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதற்கு அடுத்த வருடம்கூட துண்டுவிழத்தான் செய்யும். 1957-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரை யிலே இந்த அனைத்தகல்யாண குணங்கள் கொண்டவரவு செலவுத் திட்டங்களை சமர்ப்பித்துக்கொண்டே போகலாம். “இதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம்” என்று ஜனங்களிடத்தில் அடுத்த தேர்தல் சமயத்தில் சொல்லி, இங்கே மறுபடியும் வரப் பார்க்கிறார்கள். இதுவரை துண்டு விழுந்த கடனுக்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு? அதிகப் பணம் படைத்த வர்கள் தலையில் கை வைக்க உங்களுக்கு தைரியம் கிடையாது. ஆரஞ்சுப் பழத்தைச் சக்கைவேறு, சார் வேராகப் பிழிந்துங்கூட, இன்னும் அதிலிருந்து ஏதாவது கிடைக்குமா என்கிற ம திரி, இல்லாதவர்கள், நொடிந்து விழுந்தவர்கள் மீதே இந்த வரிகள் போடப்படுகின்றன. வேறு என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஏன், வங்காளம் அல்லது உத்திரப் பிரதேசம் மாதிரி செய்கிறதுதானே? இதர ராஜ்யங்களைவிட எல்லாம் சென்னை ராஜ்யம் தான் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். சோஷலிஸப் பாணியைக் கடைப்பிடிப்பதிலா, அல்லது ஏழைகளின் மீது வரி போடுவதிலா என்று கேட்கிறேன். திட்டங்கள் மூலம்

10
a.m.

[Sri P. Jeevanandam] [28th February 1955]

மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். மக்களின் ஆதரவு இருந்தால்தான் எந்தத் திட்டமும் நிறைவேறும். இப்படி வரி போடுவதாய் இருந்தால் மக்கள் அவர்களது ஆதரவைக் கொடுக்க மாட்டார்கள். தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஸ்தல சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தைக்கொண்டு எந்தத் திட்டத்தையாவது நிறைவேற்றியதுண்டா? மக்களிடத்தில் போய், பணமாகவோ அல்லது தானியமாகவோ அல்லது உழைப்பின் மூலமோ ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் மக்களிடத்திலிருந்து பணம் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பாங்கில் கட்டி ரசீது போட்டு பணம் கைக்கு வந்த பிறகு தான் மத்திய அரசாங்கத்தின் பணம் கிடைக்கும். இப்படி நிபந்தனைகள் போடாமல் எப்படித் திட்டங்கள் நிறைவேறும்? ஒரு திட்டத்தில் ரூபாய் 65 லட்சம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்க 12 லட்ச ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது.

“கைத்தறி ‘செல்’ நிதியின் மூலம், கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு வந்தது தெரியுமா? இரண்டு கோடி சொச்சம். அதிலிருந்து எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது? சில நாட்களுக்கு முன்பு இதைப்பற்றி இங்கே விவாதம் நடந்த பொழுது இது சம்பந்தமான ஒரு கமிட்டியின் அறிக்கையை நான் படித்தேன். துரதிருஷ்டவசமாக இன்று நான் அந்த அறிக்கையைக் கொண்டு வரவில்லை. 33 லட்ச ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறீர்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டதாக இங்கே சொல்லப்பட்டது. வரக்கூடிய பணத்தைக்கூட உங்களால் செலவழிக்கத் தெரியவில்லை. நீங்கள் போடும் நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு மக்கள் ஒத்துழைக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் பணத்தை நாங்கள் செலவழிக்கப் போகிறோம், நீங்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று ஜனங்களிடத்தில் சொன்னால், அவர்களும் ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு ஆள் வேலையைச் செய்வார்கள். நீங்கள் போடும் நிபந்தனைகளைப் பார்த்தால், ஒரு கையால் கொடுப்பதை மற்றொரு கையால் பிடுங்குகிற மாதிரி இருக்கிறது.

“புகையிலைமீது போடும் வரி வெத்தலை பாக்கு போடும் ஏழை மக்களை வெகு தூரம் பாதிக்கும். நான் வெத்தலைப் பாக்கு போடுவதில்லை. அல்லது பீடி, சிகரெட் குடிப்பதில்லை. அதைப் போட்டு அனுபவித்தவர்களிடம் கேட்டால்தான் அதன் சுகம் தெரியவரும். ஆகவே இந்தக் கொடுமையான வரிகளைக் கொடுக்க ஒரு நாளும் மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி, மக்களின் மனப்பூர்வமான ஆதரவைப் பெற முடியும். அதற்காக திட்டங்கள் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நான் விரோதி அல்ல. எந்தத் திட்டமும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால், பொதுமக்களுடைய பரிபூரண ஆதரவு இருக்கவேண்டும். மக்களின் இருப்பை ஒடிக்கும்படியான ரீதியில் வரிகள் போட்டு வசூலித்தால், நமது நாட்டில் விவசாயம் சீர்குலையும்; தொழில்களும் சீர்குலையும்.

“கல்வித் துறையில் காட்டிய சலுகையை எடுத்துக்கொள்வோம். வர வேறக்கூடிய அம்சம்தான். ஆனால் உட்புகுந்த பார்த்தால்தான் நிலைமை விளங்கும். ஏற்கெனவே, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும், என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும் கல்வி வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஆண்டுக்கு 1,200 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மூன்றாவது படிவம் முடியும்வரை, பள்ளிச் சம்பந்தத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஜாதிரியாய் சலுகை அளிக்கப்பட்டது. இப்போது வருமான அடிப்படையில் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இதனால் எவ்வளவு செலவாகும் என்று கேட்கிறேன். இது வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

28th February 1955] [Sri P. Jeevanandam]

“மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பம்பு செட்டுகளுக்காக கொடுக்கப்படும் தக்காவி கடனைப்பற்றிய உத்தரவு ஏதாவது இருக்கிறதா? நடைமுறையில் என்னென்ன இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

“சோஷலிஸப் பாணி என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இன்னும் நிலப் பிரபுக்கள், அந்நிய நாட்டு முதலாளிகள் மீது கை வைத்து, நம் நாட்டு மக்கள் நல் வாழ்வு பெறும் வகையில் வரவு செலவு திட்டத்தை அமைக்க அரசாங்கத்திற்கு தைரியம் இல்லை. ஒரு பக்கத்தில் வெளி நாட்டு மூலதனம் நின்றுகொண்டு தான் இங்கே சோஷலிஸப் பாணியில் திட்டம் தயாராகிறது. நமது மாகாணம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் துண்டு விழாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்க முடியும் என்ற துணிச்சல் இருக்கிறது. நமது முதன் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் பொது மக்களை நம்பவேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“ஆகவே விளக்கக்கூடிய புது திட்டம் இல்லை. பழைய ரூபத்தில்தான் இருக்கிறது இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட். பணம் இல்லை துண்டு விழுகிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். துண்டு விழாமல் பட்ஜெட்டை தயாரிக்க முடியும். அப்படி தயாரிப்பதற்கு நமக்கு துணிச்சல் இல்லை. அப்படி தயாரிப்பதற்கு அரசாங்கம் மக்களை நம்பவேண்டும். அவர்களிடத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை வேண்டும். ஐந்தாறு பேர்களுடைய தலையில் கையை வைப்பதற்கு பயப்படுகிறார்கள். மக்களுக்கு ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய அளவில் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். அப்படி ஒத்துழைக்கும்படியான நிலையில் பட்ஜெட் தயாரிக்கவேண்டும். அப்படி எல்லோரும் ஒத்துழைத்து நாட்டை நல்ல முறையில் அமைக்க திட்டம் அமைக்கவேண்டும். இந்நாடு ஒரு சிறந்த நாடாக ஆக்குவதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். இதை சர்க்கார் தரப்பில் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

10-19
a.m.

“இப்பொழுது வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருக்கிறது. ஐந்து வருஷ திட்டம் வருகிறது என்று கனம் தேஷ்முகு சொல்லுகிறார். அதன்படி வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தை ஒழித்துவிடலாம் என்று சொல்லுகிறார். இந்நாட்டிலுள்ள இரண்டு கோடி நாற்பது லட்சம் மக்களுக்கு வேலை கொடுத்தாகவேண்டும். அதைப்பற்றிய மூச்சுப்பேச்சு இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை. இப்பொழுது விலைவாசி வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வீழ்ச்சியைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தில் இதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார். இந்த விலைவாசி வீழ்ச்சியை நம்மால் தடுக்க முடியாததா? அதற்கு நாங்கள் யோசனை சொல்லுகிறோம். ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஏன்? ஏற்றுக்கொண்டால் தங்கள் கட்சி பலவீனமடைந்துவிடுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் பயப்படவேண்டியதில்லை. எதிர்க்கட்சி திட்டம் கொண்டுவருகிறது, அதை ஏற்றுக்கொண்டால் தங்களுடைய கட்சிக்கு பலக் குறைவு ஏற்படும் என்று நினைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதற்கு இடமில்லை. சந்தேகப்படவேண்டியதும் இல்லை. இந்த தேசத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்குத்தான் நாங்கள் யோசனை சொல்லுகிறோம்.

“இப்பொழுது கடலைக் கொண்டையின் விலை ஒரேயடியாக வீழ்ந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அதன் உரிமையை ராவி பிரதர்ஸுக்கு ஏகபோக உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கனம் காமராஜ் ராஜ்யத்திலும், நேரு ராஜ்யத்திலும் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஏகபோக உரிமையை ஏன் கொடுக்கவேண்டும். நாமே அந்த ஏற்றுமதி எடுத்துக்கொண்டு நடத்தக்கூடாதா? நம் சர்க்கார் அந்த ஏற்றுமதியை எடுத்து நடத்தினால் அதிலிருந்து வரும் லாபம் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்குத்தானே கிடைக்கும். அதை ஏன் இந்த காமராஜ் சர்க்கார் செய்யக் கூடாது. பட்டுக்கோட்டை, திருக்கோவிளூர் மணிலாக்கோட்டை விலை

[Sri P. Jeevanandam] [28th February 1955]

வீழ்ச்சி அடைந்திருப்பதை நாம் தடுத்துவிடலாம். ஈஸ்ட் எவரியாடிக் கம் பெனி தங்களுடை கையில் அந்த உரிமையை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் தான் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லாபம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் அதன் மோடபலியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏன் அவர்களுக்கு இந்த மோனூப்பலியை கொடுக்கவேண்டும். அப்படி அந்த மோனூப்பலியை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் இந்த நாட்டின் 2½ கோடி மக்களுக்கு லாபம் வரும்.

“இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்படி உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நிலச் சீர்திருத்தம் எப்படி வருமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தத்தை நாம் கொண்டு வந்தால் இதைத் தடுத்துவிடலாம். இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும்.

“இந்தப் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் என்.ஜி.ஒ.க்களைப்பற்றியும் ஆசிரியர்களைப்பற்றியும் ஒன்றுகூட சொல்லவில்லை. திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கடன் வாங்குகிறோம் என்றும் பல நன்மைகளைச் செய்வதற்கு வரி போடுகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். வரி போடுவதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. வரிதான் போடவேண்டும். ஆனால் எப்படி வரி போடவேண்டும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதன் மூலம் என்ன நன்மைகளைச் செய்கிறோம் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். கனம் முதன்மந்திரி ஒரு இடத்தில் பேசும்போது ஜனங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்வதற்காகத்தான் வரி போடுகிறோம் கடன் வாங்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார். வரி போட்டால் மக்களை நன்றாக வாழவைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு செலவு செய்யும்போது அவர்களுக்கு பயன் அளிக்கும்படியாகச் செலவு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் வரியை மட்டும் போடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்யாமல் வரியைப்போட்டால் அவர்களால் எப்படி அதைக் கட்டமுடியும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். சோஷலிஸ பானியில் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வரி போடுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் அவைகளைப்பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. நான் இதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. ஹிந்து பத்திரிகையே சொல்லுகிறது. மெயில் பத்திரிகை சொல்லுகிறது. சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை எழுதுகிறது. அவர்களுடைய விமரிசனத்தைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். இப்படி பல பத்திரிகைகள் எழுதுகின்றன. அவைகளுக்கு சர்க்கார் சப்பைக்கட்டு கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. வரி போடுவதென்றால் சர்க்கார் நிதானமாக செய்யவேண்டும். இப்பொழுது மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று எதை வேண்டுமானாலும் செய்துவிடலாம் என்று செய்துவிடக்கூடாது. காம்ராஜ் வந்துவிட்டார், உழைப்பாளி கட்சி சர்க்காரோடு சேர்ந்துவிட்டது, திராவிடக் கட்சும் சேர்ந்துவிட்டது, அதனால் நமக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. கனம் காம்ராஜ் ஏழை பங்காளி என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் அப்படி சொல்லமுடியுமா. கட்சி மனப்பான்மையில் இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யக்கூடிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். இதில் கட்சி வித்யாசம் இருக்கக்கூடாது. நம்முடைய ராஜ்ய மக்கள் ரொம்பவும் புத்திசாலி மக்கள் என்று வெளியில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயரை நாம் காப்பற்றவேண்டும். இப்படி வரி விதித்து அவர்களுக்கு நாம் வழி காட்டியாக இருக்கக்கூடாது. இப்படி ஏழைகளின் வயிற்றில் அடித்து வரி போடக்கூடாது. துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. துண்டு விழுந்தாலும் பாதகம் இல்லை. ஏழைகளுக்கு செலவு செய்வதை நன்மை உண்டாகும்படி செலவு செய்யவேண்டும். இதை மக்கள் சார்பில் பார்க்கவேண்டும் கட்சி சார்பில் பார்க்கக்கூடாது. எதிர் தரப்பில் சொல்லுகிறார்களே என்ற மனப்பான்மையில் பார்க்கக்கூடாது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள 2½ கோடி மக்கள் நன்மையடையும்படியான வகையில் வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். நேற்று கூட காலம் சென்ற வைத்திய

28th February 1955] [Sri P. Jeevanandam]

நாதய்யரைப்பற்றி பேசப்பட்டது. அப்பொழுதுகூட எல்லோரும் ஒன்றாக பேசப்பட்டது. அதைப்போலவே நாட்டிற்கு நன்மை செய்வதில் எல்லோரும் ஒன்றாக ஏகோபித்து ஒத்துழைக்கவேண்டும். எதிர் கட்சி என்ற மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது. ராஜ்யத்தின் சேஷமத்தை அனுசரித்து அதற்குத் தகுந்தபடி திட்டங்களைத் தயாரிக்கவேண்டும். இப்பொழுது சோஷலிஸ பாணியில் ராஜ்யத்தை நடத்தப்போவதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பாணியில் வாழ்க்கையை நடத்த புதிய வாழ்க்கை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கு இந்த பட்ஜெட் ஆதரவாக இருக்க வேண்டும். எதிர் கட்சியை ஆதரித்தால் பலவீனம் வந்துவிடுமோ என்று நினைக்கக்கூடாது. திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கண்ணாடி இருக்க வேண்டும்.

“இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தில் எவ்வளவோ பலவீனமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. சில அம்சங்கள் கண்டிக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றன. வரிகளைப் போட்டிருப்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. சோஷலிஸ பாணியில் ராஜ்யம் வரப்போகிறது என்று கேட்டவுடன் இப்படி வரிகள் போடுவதைப் பார்த்தால் அது ரொம்பவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. பல மில்லாததாகவும் இருக்கிறது. அதனால் வரி போடுவதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போன வருஷ பட்ஜெட்டில் 1955-ம் வருஷம் நிலசீர்திருத்தம் வரும் என்று கனம் ரிவினியூ மந்திரி சொன்னார். ஆனால் இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தைப் பார்த்தால் நில சீர்திருத்தம் எப்படி வருமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பலவீன அம்சங்களை போக்கிவிட்டு வருமானமாக வரக்கூடிய பணத்தை நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய முறையில் செலவு செய்யவேண்டும். வரி மூலம் வரும் தொகையை நல்ல முறையில் செலவு செய்வதற்கு திட்டம் தயாரிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு வேண்டிய சிறந்த முறையைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வெற்றிகரமான இந்த பட்ஜெட்டை தயாரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI L. C. PAIS :— Mr. Deputy Speaker, the Budget that is presented to us, contains certain very good features. It also contains certain disquieting features. There are proposals calculated to improve the living conditions of the poor man, the common men of today and we are expected to cater to the needs of the common man. But as I said, there are also certain disquieting features in the Budget. I shall just refer to two of them. The first disquieting feature is the rather indiscriminatory treatment—I am speaking subject to correction—accorded to South Kanara and Malabar. I do not say that there is no reference in the Budget to works or schemes to be executed during the budget year in South Kanara. There are certain old schemes or works on which expenditure has already been incurred and will continue to be incurred during the budget year also. But so far as purely new schemes are concerned, the treatment accorded to our district is not very fair.

“Secondly, the very good effect produced by the Budget proposals is sought to be marred, to some extent, by reference to fresh taxation.

“Sir, I do not for a moment say that a Welfare State can be run to-day without taxes and without finances. The point that I am making out is this. Every now and then and every year the

10-20
a.m.

[Sri L. C. Pais]

[28th February 1955]

Government come up with some new taxation proposals and that too to meet, after all, a paltry deficit, a paltry gap in the finances of the State. The result is there is a sense of frustration among the people of this State. As far as I am able to see, public opinion is also not in favour of these taxation proposals as is seen from the editorials appearing in the daily press. A number of 'A' States had presented their Budgets but nowhere did we find a reference to fresh taxation and there is a reason for it. They probably want to wait till the Taxation Enquiry Committee submits its report. The Committee is expected to review the entire taxation structure, and make definite recommendations. This Government could very well have waited till the recommendations of the Committee were before the public.

" Which is the section of the society that is affected most by the new taxes? I say, it is the land-owning class. So far as the land-owning class is concerned, it will be easily admitted that they are already being sufficiently burdened with a variety of taxes. They are made to pay betterment contribution. They are also made to pay land revenue surcharge. There is also the agricultural income-tax on plantations which will be collected as soon as the concerned Bill becomes law. There is also the proposal to make death duty applicable to agricultural lands. This apart the time chosen for bringing in these new taxation proposals does not look to be very opportune. As we all know, there is a fall in the price of agricultural commodities. The prices are falling down to a considerable extent and if these new taxes are levied, I am afraid the land-owning class is bound to suffer. Speaking with particular reference to the people of South Kanara, I may say that the main income of the land-owning class, that is the rice income. A moora of rice of 42 seers measure, sold from Rs. 25 to Rs. 30 some time back. The present price ranges from Rs. 12 to Rs. 15 in the villages. The question arises, whether it is possible for the land-owning class to pay anything extra by way of taxation? There is also the probability, as the Hon. Revenue Minister told us some days back of the Government introducing land reforms in South Kanara. I do not want to be misunderstood that I am against introduction of land reforms in South Kanara. I am for land reforms but my point is that by introducing land reforms, a good part of the income of the land-owning class earned and unearned is found to be sliced away. The time chosen for the introduction of these taxation measures is therefore most opportune.

" Now I come to another aspect of the matter. There is absolutely, no doubt, that as a result of the several welfare schemes started by this Government and by the Central Government like the Community Project, National Extension Service and the like things are rapidly improving in this State. We have got more food, more roads, more hospitals, more dispensaries, more bridges and more electricity and irrigational facilities. But granting all that, the question still arises, whether the central or the main objective,

28th February 1955] [Sri L. C. Pais]

so far as these schemes are concerned, has been attained or realized. As we all know, the central objective behind these schemes, is to improve the living conditions of the citizen and to create equality of opportunities for every citizen. The society that is being envisaged is called an egalitarian society or a socialistic patterned society. The Prime Minister of India said recently that there would be equal opportunities for all in an egalitarian society but he himself doubted whether such a society would come about in his own lifetime. It is a matter of equal doubt whether such a society would come about in any one's lifetime but the point that I want to stress is that even though the creation of an egalitarian or ideal society may take its own time, a duty is cast upon Government to see that conditions favourable for the formation of such a society are created. It is also the duty of the Government to see that all obstacles and impediments which are in the way of the formation of this society are removed. But what is it that we find to-day? We find, to-day, in the first place that the purchasing power of the people is fast diminishing and there is absolutely no doubt about it. The purchasing power especially of the lower middle classes, the Non-Gazetted Officers and poor teachers is fast declining. On account of the moratorium, the credit structure has broken down. The situation is certainly serious. What is required on behalf of the Government, is an imaginative approach to the problem. They must see that things are improved especially in the case of middle classes, who form the backbone of the society.

"Secondly, what we find to-day is that there is not very great enthusiasm displayed by the people in regard to the implementation of these schemes. I am speaking with particular reference to South Kanara. No doubt people are appreciating what has been done by the Government through these schemes. But there is a lack of enthusiasm among the people and what is the cause for it? It is so because, there is no bold policy in regard to land reforms. So far as South Kanara is concerned, we have been asking for the implementation of these land reforms for a very long time and they have not yet been implemented. Could there be enthusiasm in a district like South Kanara, where most of the agriculturists are tenants-at-will? They are expected to contribute their might towards the cost of these new schemes. Are they getting any benefit out of it for the labour spent and for contributions made. Being tenants at will they are liable to be removed from their lands at the end of the year. That being the case, without giving requisite relief in the shape of proper land reforms and that too as early as possible the Government cannot expect co-operation and enthusiasm from the people. If only they implement land reforms at an early date, there is bound to be immense co-operation and enthusiasm.

"Sir, when we speak about equal opportunities for all, we forget certain things. In this connection, I wish to refer to two points. Firstly, there is the distinction prevailing between a Harijan Hindu

10-30
a.m

[Sri L. C. Pais] [28th February 1955]

and a Harijan Hindu converted to another religion like Christianity. By referring to this distinction, I am not saying that facilities and concessions should not be given to Harijan Hindus. My point is that if Government grants certain concessions to Harijan Hindus, they should also be given to Harijan converts also. We cannot deny them these concessions because their economic position does not improve suddenly because of their conversion.

“Recently the Catholic Bishops of India met at a conference in Bangalore. They have issued a statement and it appeared in the Press. While generally commending the attitude adopted by the Central and State Government, towards the Indian Christian community, they have referred to the animus against foreign missionaries. Whatever may be the case regarding the rest of India the Roman Catholic, living in the State here have not much cause to complain. The attitude displayed both by the Central Government and the State Government in matters relating to foreign missionaries has been sympathetic. I myself moved on behalf of Fr. Constantine, a Belgian Priest who has spent about 25 years in India. The Madras Government considered his case very favourably. Animus against foreign missionaries and even against Christians is displayed every now and then by particular sections of the people—and by particular institutions moved by an exaggerated and aggressive sense of nationalism. In spite of it the Christians enjoy today the right to preach right to profess and the right to propagate their religion. The Indian Christian community has also stood by the Government in power. The Bishops who met at Bangalore have called upon the Indian Christian community to co-operate with the Government in their big schemes for social uplift. The community is bound to hear keen to their call.”

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Budget may seem in a way disappointing to a layman but to a legislator sitting in the Opposition this may give some materials for criticism.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ Sir, on a point of information, I notice that only lawyer Members of the House are being called upon first.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I would like to point out that the hon. Member Sri P. Jeevanandam is not a lawyer.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ Sir, subsequently the hon. the Deputy Speaker has been calling only lawyer Members to speak.”

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Sir, the persons who are actually in-charge of the administration of this State may feel that this is an inevitable document which they cannot but present before this House. When I say that this Budget may be a bit disappointing to the layman, I mean that he may not know what exactly the figures therein represent because he is not supplied with a key to find out what is what in the Budget. The one thing that will strike him is the fact that this Budget closes with a deficit. This is the first thing which will appeal to him. The next thing that

28th February 1955] [Sri V. Gopala Gounder]

will appeal to him is that there is a proposal for fresh taxation to make up this deficit. These two things are likely to upset him and he may feel disappointed. As I have stated already the officials who are responsible for the administration think that this is an inevitable document based on the anticipated receipts of revenue and anticipated expenditure.

"My submission is that this Budget closes with a deficit of nearly three crores of rupees. Of course, there are proposals for fresh taxation to cover this deficit half way and leave the balance of Rs. 1.66 crores uncovered. What I would like to submit is that this deficit of nearly three crores may be left uncovered in its entirety without any fresh taxation.

"There are two reasons for this. One is that though sufficient amounts are allotted for the Community Project Schemes, National Extension Service Schemes and Local Development Schemes, our experience during the past three years has been that these amounts were not spent for the purposes for which they were allotted because the villagers who are also expected to contribute their mite are unable to make their contribution. The second point is that these villagers are not sufficiently educated to know the value of these schemes. For these two reasons, the sums allotted by the Centre to the State for these schemes are left unspent. Therefore, if this deficit is left uncovered, there is a likelihood of its being covered by the balance remaining unspent of the amounts allotted for these schemes. I suggest that these fresh taxation proposals need not therefore be pressed.

"It is a pity that ever since we began sitting in this House, we are being presented with deficit budgets. I do not mean to say that the Government are responsible for this. Rightly or wrongly, providence has not helped us all these years. To achieve our main objective of having a Welfare State, all these schemes are found to be necessary. Of course, when these schemes were formulated, we were not very hopeful about them, but from the experience that we have gained during the last three years, we find that these schemes will really lead us towards a Welfare State. I do say that these schemes are really helpful provided the masses are educated to know their value.

"I therefore suggest to the Government that there must be a regular propaganda staff to educate the masses in regard to the schemes under the Five-Year Plan, the Community Project Schemes, the National Extension Service Schemes and the Local Development Schemes. Unless this is done, I do not think that the people will realise their value because these schemes are carried out only in places selected for the purpose and under certain circumstances.

"The next point which I wish to refer to is the treatment given to the Backward Classes and the Scheduled Castes and the policy adopted by the Government in this matter. For some years past, it has been said that the encouragement given to the Backward Classes and the Scheduled Castes is not adequate. True, during

[Sri V. Gopala Gounder] [28th February 1955]

the past several years some concessions were being shown to them. Prior to Independence, when a foreign Government was in power, they were giving certain concessions to them not as Backward Classes and Scheduled Classes but as between Brahmmins and Non-Brahmmins or something like that. But after the coming into operation of the Constitution the Backward Classes and Scheduled Classes have been recognised by the Government and by the framers of the Constitution. There are certain Articles in the Constitution which have been framed to help the Backward Classes and the Scheduled Castes in the matter of education and in regard to appointment to the services. I would like to ask of the Government what are the regular steps that they have taken to improve the lot of these people with reference to education and appointment to the services.

"The other day, the Hon. the Minister for Finance said that a concession was to be given to all classes of people irrespective of caste, community or creed up to a certain limit. But this is not enough because giving a concession to study up to the VIII Standard or the III Form is not enough to a person coming from a poor family. I suggest that this concession, if it is to be really useful to the poor man, should be extended up to the S.S.L.C. standard. It may involve some additional expenditure but the Government, if it wants to help the poor student, must go at least to this extent.

10-40
a.m.

"Sir, the Harijan Welfare Department is granting scholarships every year to students belonging to the Backward Classes and Scheduled Castes and Tribes studying in educational institutions. We find, in actual practice, that a major portion of the amount allotted for this purpose by the Government is spent towards granting scholarships to Harijan students and that only a small portion of the amount is spent towards granting scholarships to students belonging to Backward Classes. When the Hon. the Minister for Harijan Welfare was asked the other day to give details of the number of applications received from students belonging to Backward Classes for scholarships, he was pleased to say that only 40 per cent of the applicants from among the students of Backward Communities were given scholarships and that the balance of the amount after meeting this expenditure was spent on the Harijan students. This sort of thing should not be allowed. When the Government sanction a particular amount for granting scholarships to students belonging to Backward Classes and Scheduled Castes, they should also state in their order the percentage of the amount to be spent for Backward Classes students and the percentage of amount to be spent for Harijan students so that there may not be discretion left with the officers of the Harijan Welfare Department to grant scholarships as they like. I, therefore, request the Government to see that instructions are issued to the effect that the officers concerned will grant scholarships to Backward Classes students up to a certain percentage and that the balance of the amount allotted by them may be spent towards granting scholarships to Harijan students.

28th February 1955] [Sri V. Gopala Gounder]

“ Sir, it has often been said that Backward Classes constitute 30 to 40 per cent of the population of this State. In my opinion, the percentage given is not correct, and Backward Classes will constitute more than 50 per cent of the population. Consistent with the figures of population of Backward Classes and other communities in this State, the Government must see whether the representation of Backward Classes in the Services is in proportion to their population. The Government may say that 25 per cent of the posts in Government service are filled by members of the Backward Classes and that 15 per cent of the posts are filled by members of the Scheduled Castes. My submission is that the present percentage allotted to Backward Classes is not enough as it is not in proportion to their population. Unless we give representation to Backward Classes in proportion to their population, in the Services, we cannot satisfy them. It will be a sort of menace to the Government if a group of communities like the Backward Classes and the Scheduled Castes are allowed to be discontented on this score. This discontentment prevailing among the members of the Backward Classes should be removed by increasing their representation in the Services. As things stand at present, members of the Backward Classes will always remain discontented. I, therefore, suggest to the Government to calculate how much percentage of representation should be given to Backward Classes in proportion to their population and if it is found that the present representation of Backward Classes in the Services falls short of that, they should come forward boldly with a policy to see that more members belonging to the Backward Classes are taken in the Services until the shortage is made up even at the cost of other communities if need be. Unless members of the Backward Classes are brought to the level of forward communities in the matter of their representation in the Services in proportion to their population, there is bound to be discontent. I, therefore, submit that the Government should come forward with such a policy. I know there may be counter-arguments put forward against such a policy. But I should say that Backward Classes should be given representation in the Services in proportion to their population. I hope the present Government will take up this matter in right earnest and see that members of the Backward Classes are given due representation in the services in proportion to their population.

“ With regard to the recruitment of judicial personnel, I wish to draw the attention of the Hon. Minister concerned to one point. We have been listening to the answers given on the floor of this House by the Hon. the Minister for Finance and by the ex-Minister for Law to several questions with regard to the recruitment of District Munsifs and Sub-Magistrates in the State. In the Constitution, it has been stated that the first selection for these posts should be made by the Public Service Commission and that the appointments should be made in consultation with the High Court. Till last year, recruitment to

[Sri V. Gopala Gounder] [28th February 1955]

these posts was made by the Government in consultation with the High Court and the Public Service Commission was not consulted. Questions were raised on the floor of this House why the Public Service Commission was not consulted by the Government in the matter of recruitment to these posts, and it was answered by the Government that as rules for filling up these posts were not framed, appointments to these posts were made in consultation with the High Court, and that these appointments could be regularised by the Public Service Commission after the rules were framed. Some 30 or 40 candidates were selected by the High Court prior to the selection by the Public Service Commission. The Public Service Commission, after the rules were framed by the Government, interviewed these 30 or 40 candidates who were already appointed by the Government in consultation with the High Court and who were in service and selected only 75 per cent of them and the rest of the candidates were ordered to be ousted. I find that that there are still people in service whose appointment has not been regularised by the Public Service Commission. I wish to draw the attention of the Government to this fact of their continuing in service even though their continuance has not been approved of by the Public Service Commission. Such a thing offends the provisions of our Constitution itself. I hope the Government will be pleased to look into the matter and see that the irregularity in the matter of recruitment of District Munsifs is rectified.

“ With regard to the appointments made by the Government in consultation with the High Court and subsequently regularised by the Madras Public Service Commission, the rule regarding the representation of Backward Classes in the Services has not been observed by the Public Service Commission. Only in the subsequent selections made by the Public Service Commission this rule has been observed. I, therefore, request the Hon. the Minister for Finance to look into the whole matter and see that necessary steps are taken so that candidates who do not come under the above rule with regard to the representation of Backward Classes may be ousted from service and persons who have got a right to be selected chosen and appointed.

10-50
a.m.

“ With regard to the working of the co-operative societies, I want to say something. These co-operative institutions in spite of all that has been said in their favour, I may submit, are now the sources of looting by several persons connected with the institutions. I may submit boldly that even the officers of the Co-operative Department are very indifferent to it, I do not know for what reasons. I do not want to say anything harsh against them, but I should say that these officers are very indifferent to looting of public funds from out of these co-operative societies. Although several questions were put and answered by the Government, no steps have been taken yet to constitute a non-official

28th February 1955] [Sri V. Gopala Gounder]

Committee to look into this sad state of affairs prevailing in the co-operative institutions. I therefore, request that the Government should be pleased to take this matter up and set up a non-official committee to investigate into the complaints and reports received against these co-operative societies.

“ Lastly, I want to say one or two words about electricity. A large sum has been allotted in this Budget for extension of electricity to rural areas. I have been urging for the last two years that in dry areas and areas where there are no natural irrigation sources, electricity should be extended to enable ryots to utilize it for irrigation purposes. I have been saying that—and the Hon. Minister also assured that he would see—Gingee and Tindivanam taluks which have not any natural sources of irrigation, be given supply of electricity; the Hon. Minister said, rather promised, that it would be done in the Budget year 1955—56. But to my utter disappointment, when I see the Budget figures, I do not see a line about it in the present Budget. I therefore request that in these cases, the Government should take up investigation, and necessary schemes should be formulated as requested by members of this House to see that supply of electricity is given to areas like Gingee and Tindivanam. There are no major irrigation works, but only minor irrigation works. The work is now entrusted to a department, but this department's work is very poor and the progress made is very very small. They have got their own whims and fancies. I should therefore like to submit that the Government should issue necessary instructions to the Food Production Department to see that the work is carried out where necessary urgently.

“ Lastly, with regard to the administration of the Police Department. I need not say much. I know much about the Police, being a lawyer and I do not want to say much about them. Still, I wish to point out that the department has not yet rid itself of corruption. It is a well-known fact that cases of corruption cannot be easily detected and brought before Courts. But there are instances where these cases of corruption can be easily detected. Even in such cases, the Government entrust them for detection and investigation to the higher police officers. There is always a tendency with higher officers, in all departments, I should say and not only in the Police Department, to shield their own subordinates. Therefore, it is that these cases, although they could be properly investigated and brought to light, are hushed up. This kind of thing should be looked into. I think, therefore that unless this corruption element is completely wiped out from the department, the department will have its odium on the public mind.

“ Even now, the Police officers are, having their own way as they used to have in olden days. They have not changed in the light of our Constitution. I submit that this should be looked into by the Government.

[Sri V. Gopala Gounder] [28th February 1955]

“In the end, all my request to the Hon. Finance Minister is that he should consider and do what is necessary in regard to my request for the protection of the Backward and Scheduled classes, my requests with regard to the Co-operative Department, in regard to recruitment to services and judicial department and so on.

“I may say that what is given in the Budget is what they could do in the circumstances. I do not hold that the Government or the persons responsible for it are to be blamed for the deficit Budget. But I request the Government to think over the matter and see that they drop their idea of fresh taxation and leave the deficit as it is. There may come a time when there may be additional sources for wiping out all these deficits, and if there is no possibility then under the circumstances then, they may think of taxation. Thank you, Sir.”

10-56
a.m.

* **SRI V. SANKARANARAYANA MENON** :—“**ചിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ**, സർ, ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നും നിരസിക്കുകയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഭരണകക്ഷിക്കാർ ഇരുകയ്ക്കായി അവരുടെ നയപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങളും വരുത്തിക്കണ്ടപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ പുരോഗമനപരമായ കാര്യങ്ങൾ ഈ ബഡ്ജറ്റിലുണ്ടാവുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥമാണ്. എങ്കിലും ‘Charity begins at home’ എന്ന് പറയുമ്പോലെ, വമ്പിച്ച ഭരണച്ചെലവിലെങ്കിലും ഒരു മാറ്റം വരുത്തിക്കണ്ടതിന്റെ നയംമാത്രമേയുള്ളൂ. ചുരുക്കം കാണിക്കുമായിരുന്നു. അതും ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല. 3,750 ക. ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഒരു രവയ്യയും 15 ക. ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മൂന്നരവയ്യയായിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റിന്റെ തന്നെയാണ് ഇതാവണമെന്നും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചില ചിലവ് പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. മൂന്നാം ഫോറം വരെയുള്ള സാധുക്കളുടെയും ഫീസ് ഇളവുചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ള ഒരു വലിയ സേക്യൂലിസമാണ് ഞാൻ ഇതിൽ കണ്ടതു്. എട്ടാംതരം വരെ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഇന്നും മിക്കവാറും സ്കൂളുകളിൽ ഫീസില്ല. അതിനുപരിയായി ഇപ്പോൾ വലുതായി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം മൂന്നാം ഫോറം വരെയുള്ള സാധുക്കളെ ഫീസ് കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ, സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകൾ വളരെ ചുരുക്കമായിട്ടേ ഉള്ളൂവെന്നു കാണാം. സാധാരണയായി ഹൈസ്കൂളുകളോട് ചേർന്നാണ് സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളുള്ളതു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ മിക്കവാറും പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളേ ഉള്ളൂ. ഒരു രാജ്യത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകൾ കണ്ടേയ്യും. ഒരു സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുമാത്രമുള്ള രാജ്യങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകൾ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിൽ ചുരുക്കമായിട്ടേ ഉള്ളൂ. പട്ടണങ്ങളിലാണ് സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളധികവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതു വലുതൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ പട്ടണങ്ങളിലെ ആളുകളുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയാണിതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയാണെന്ന് ധരിക്കരുത്. പട്ടണങ്ങളിലും ധാരാളം പാവങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ നേരത്തേ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ പ്രസിമാസം 15 ക. മാത്രം വരുമാനമുള്ള എത്രയോ പേർ ഈ മദ്രാസ് സിറ്റിയിൽതന്നെയുണ്ട്. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുപോലും 10 ഞ. യും 12 ഞ. യും വേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ ദിവസം വെറും 8 ഞ. യും 6 ഞ. യും മാത്രമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവിടെത്തന്നെ യുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കും ഈ സൗജന്യം ലഭിച്ചുവെന്നു വരാം. അവരുടെ കുട്ടികളും ചിലപ്പോൾ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിൽ കണ്ടേയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഈ സൗജന്യം അനുവദിച്ചതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമേയുള്ളൂ, യാതൊരു ആവലാതിയുമില്ല. എങ്കിലും സോക്രേറ്റിസും ഇനിയും പട്ടണങ്ങളെ വിട്ടു ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളെ സ്പർശിക്കുന്നില്ലെന്ന് എടുത്തു കാട്ടുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഞാനിത്രയും പറഞ്ഞതു്.

28th February 1955]

[Sri V. Sankaranarayanan Menon]

“ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അധികാരത്തിൽ ചില സൗജന്യങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പിന്നത്തെ സോഷ്യലിസം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അധികാരത്തിൽ കൂടുതൽ സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നത് നല്ലതു തന്നെ. വളരെക്കാലം തുടർച്ചയായി പ്രവൃത്തിയെടുത്ത് ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് കല്പനയുടെ കാര്യത്തിൽ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 8 മണിക്കൂറും 8 മണിക്കൂറും പണിയെടുത്ത് ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഈ സൗജന്യമനുവദിച്ചപ്പോൾ 24 മണിക്കൂറും പണിപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞുപോയ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് എത്ര ആനുകൂല്യമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഭരണത്തിന്റെ അസ്ഥിധാരം തന്നെ ഗ്രാമോദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ്. ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞേയ്യും ഗ്രാമോദ്യോഗസ്ഥന്മാരല്ല, റവന്യൂബോർഡാണ് ഭരണത്തിന്റെ അസ്ഥിധാരമെന്ന്. പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അസ്ഥിധാരം അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണെന്ന് ഞാൻ പറയും. അങ്ങനെയുള്ള അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ എത്ര സൗജന്യമാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്? മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുള്ളതുപോലെയുള്ള സൗജന്യങ്ങൾ പോലും അവർക്കില്ല. അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഫീസ് സൗജന്യമില്ല; അവർക്ക് വൈദ്യസഹായം സൗജന്യമായി നൽകിയിട്ടില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ നടുത്തുണക്കുമായി നിന്നുകൊണ്ട് നികുതി പിരിക്കുകയും, സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും മറ്റു എണ്ണമറ്റ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗ്രാമോദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് വേറും 15-ഉം 18-ഉം ഊർപ്പിക മാത്രമാണ് കിട്ടുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ തന്നെ അസ്ഥിധാരം ഇടിഞ്ഞുതാണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരം താണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നില നന്നാക്കാനുള്ള യാതൊന്നും ഞാൻ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കണ്ടില്ല.

“നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ആദ്യത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിപ്രകാരം 100 കോടി രൂപകിയായാണ് ചെലവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതിൽ 65 കോടി രൂപകി ചെലവുചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഇത്തരം വലിയ തോട്ടമല്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് ഈ നാട് എത്ര അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്നാണ് ചോദ്യം. നാട്ടിന്റെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് കമ്പോളവിലാത്തതുകൊണ്ട് വിനോദികാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കഴങ്ങുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് വിദേശകമ്പോളങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയാണ്. ഞാൻ ഒരു ചോദിക്കട്ടെ. ഈ നാട്ടിലെ കോടനുകോടി ജനങ്ങളിൽ 80 ശതമാനവും മുഴുപ്പട്ടിണിയും അല്പപ്പട്ടിണിയുമായി കഴിയുമ്പോൾ ഈ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് എന്തിനാണ് വിദേശകമ്പോളങ്ങൾ തേടി നടക്കുന്നത്? നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ വയറും ഭട്ടി എല്ലാം തൊലിയുമായി നടക്കുമ്പോൾ അവർക്ക്, ഈ സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ തക്ക കഴിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വല്ല പദ്ധതികളും ഗവണ്മെന്റിനോടോ? ഇല്ലായില്ല. അല്പംനോടും ബഡ്ജറ്റ് നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിരാശനാവുകയാണ്. രാമരാജ്യമെന്നും, ക്ഷേമരാജ്യമെന്നും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായമെന്നും പ്രസംഗിച്ചു നടക്കുന്നവർ ബഡ്ജറ്റുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഒന്നും ചെയ്യുകണ്ടിട്ടില്ല, പ്രവൃത്തി പദ്ധതികളിലും അതിന്റെ പങ്കുണ്ടാണെന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന് വ്യസനസമേതം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

“പല വലിയ പദ്ധതികളും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറിന് ജനങ്ങളിൽനിന്നും വേണ്ടുവോളം സഹകരണവും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം ഏവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ 65 കോടി രൂപകി ചെലവായി കഴിഞ്ഞിട്ടും ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്തിക നില ഒട്ടും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതാണ് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയും അത് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഈ യഥാർത്ഥ കണ്ടറിഞ്ഞതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഈ ഭാരിച്ച ചെലവുള്ള ഭരണകൂടത്തെ തന്നെ ഒരു അഴിച്ചുവെച്ച് ഭരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ വികേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ് നാട്ടിലെ പട്ടിണി പോകാൻ ചെയ്യേണ്ട ആദ്യത്തെ നടപടി. അങ്ങനെ ഇന്നത്തെ ഭരണനയത്തിൽതന്നെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ തയ്യാറാണോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങളെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് മാത്രമേ സോഷ്യലിസം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ സാധിക്കൂ. അല്ലാതെ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും കൊണ്ടുമാത്രം സോഷ്യലിസവും ക്ഷേമരാജ്യവുമൊന്നും ഇവിടെ വളരാൻ പോകുന്നില്ല.

[Sri V. Sankaranarayana Menon] [28th February 1955]

“മുറകൊല്ലം പ്രത്യേകിച്ചും നിരോധനമെന്നുള്ള കൂടുതൽ കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഔദ്യോഗികമായി നിർദ്ദേശിച്ചാൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി ഇവിടെ അധികൃതർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റുകളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് സംസാരിക്കാനിടയായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴെല്ലാം എനിക്ക് നിരോധനമെന്നാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലംകൊണ്ടെന്നും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെത്തുകയെന്നും ഏകദേശം അറിയാം. അങ്ങനെ സമാധാനപ്പെടുകയാണ് ഞാനും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി. ആദ്യത്തെ കൊല്ലത്തിൽ രാജരാജ്യമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. പിന്നത്തെ കൊല്ലത്തിൽ അത് കേന്ദ്രരാജ്യമായി. ഇപ്പോൾ അത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യമായിരിക്കുകയാണ്. അടുത്തത് ഇനി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് നിയമമില്ല. ഈ മൂന്നു ലക്ഷ്യവും പ്രയോഗത്തിൽ പരാജയമടയുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഈ മട്ടിൽ പോയാൽ അടുത്തിനി എന്താണ് കൊണ്ടുവരാനിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത്.

“ഏറ്റവും ആവർത്തനമായ മറ്റൊന്ന് ഇവിടെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ട് എന്നു എനിക്ക് ബലമായ സംശയമുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം ജാതീയചിന്തകളാലും വിഭാഗീയമനസ്സിലായും അധഃപതിച്ചുപോകുന്നില്ലെന്ന് ഞാൻ ബലമായി സംശയിക്കുന്നു. കേന്ദ്രരാജ്യമെന്നും രാജരാജ്യമെന്നും സോഷ്യലിസമെന്നും പറഞ്ഞ് നടക്കുന്ന ഭരണകക്ഷിയോടു് ഈ രാജ്യത്തോടു് എത്രയെത്ര ഭേദമെന്നും അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഒരു ഭരണസമ്പ്രദായം ഇവിടെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകാനാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നരണ്ടു കാഴ്ചങ്ങളിൽ എനിക്ക് ബലമായ സംശയമുണ്ട്. ഭരണകക്ഷിക്ക് ഞാൻ താക്കീതു നൽകുന്നു. ഈ പോക്ക് രാജ്യത്തിന് ആപത്താണെന്നും. ഭാഷാപരമായും വർഗ്ഗീയമായും ജാതീയമായും രാജ്യത്തെ പങ്കാടാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടിനാം ചെയ്യേ സകല പ്രയത്നങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും നിഷ്പന്നമാകുന്നതാണ്. ബഡ്ജറ്റിൽ മലബാറിന്റെ കാഴ്ച എടുത്തു നോക്കാം. ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നതിന് തങ്ങൾ എതിരല്ലെന്ന് മന്ത്രിമാർ പറയാറുണ്ട്. ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടവരല്ല. ഞങ്ങളും ഇവിടെയുള്ളവരാണ്. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് ചെയ്യും. അതിനുള്ള അധികാരം ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. ആഴ്ച ഇവിടെനിന്നു പറഞ്ഞുയർന്നു നിൽക്കുക അധികാരമില്ല. ഞങ്ങൾക്കു യോജനമെന്നു നോക്കിയാൽ പിരിഞ്ഞുപോകാം. പക്ഷെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വേണ്ട, പിരിഞ്ഞുപോകുന്നില്ലെന്ന് എന്ന് പറയുവാനുള്ള അധികാരം ആർക്കുമില്ല. സംസ്ഥാനത്തിലാകെ 11.5 കോടി ക. വിദ്യുച്ഛക്തിക്ക് നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിൽ ഒരു മൂന്നു ലക്ഷം മാത്രമാണ് മലബാറിനു വെച്ചിരുന്നത്. കോയമ്പത്തൂരിന് ഷെറാപ്പൂർ പാർട്ടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തി നീട്ടാനുള്ള പദ്ധതിയാണെന്നു പറഞ്ഞ് കൊച്ചിയിൽനിന്ന് തെക്കേ മലബാറിലേക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തി നീട്ടാൻ പോകുന്നതെന്നു കഴിഞ്ഞൊന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വടക്കേ മലബാറിന്നൊന്നുമില്ലെന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഇത്തവണ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം തെക്കേ മലബാറിനു വെച്ചിരുന്നതിനെ എടുത്തു വടക്കേ മലബാറിനു വെച്ചു. അടുത്ത തവണ അതിനെ വീണ്ടും എടുത്തു തെക്കേ മലബാറിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു. ഇത് ഒരു തരം ചെപ്പും പറ്റും കൊണ്ടുള്ള കളിപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. ഇത് അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രണ്ടായിരത്തിലധികം ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കു വിദ്യുച്ഛക്തി വിതരണം നീട്ടിയപ്പോൾ മലബാറിലാകെ കൂടി വെറും 30 ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് നീട്ടിയത്. 11.5 കോടി രൂപകുറി വിദ്യുച്ഛക്തിക്ക് ചെലവാക്കുമ്പോൾ വെറും 4 ലക്ഷമാണ് മലബാറിലേയ്ക്കു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുതന്നെ നടപ്പാക്കുവാൻവേണ്ടിയല്ല. തെക്കേ മലബാറിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള എന്റെ നേതൃമന്ത്രിമാർ പ്രക്ഷോഭംകൂട്ടിയാൽ അടുത്ത തവണ ഇതെടുത്തു അങ്ങോട്ടു മാറ്റി വെക്കും. അത്രയേ ഉള്ളൂ. കാഴ്ചയിൽ യാതൊരു മാറ്റവുമില്ല. ഈ ചെപ്പും പറ്റും കളി ഇനിയെങ്കിലും അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഭരണകർത്താക്കളോടു് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

“മൈസൂർ ഇന്റോക്കൻ പദ്ധതികളുടെ കാഴ്ച എടുക്കാം. മലബാറിൽ മഴയാണ്. മഴയേ മഴ. അതുകൊണ്ട് അവിടെ മറ്റൊന്നും സാധ്യമല്ല. മൈസൂർ ഇന്റോക്കൻ പദ്ധതികളെ മലബാറിൽ പറക്കും. അതേ ആവശ്യവുമില്ല എന്നൊന്നും പറയാറുണ്ട്. ശരി, അതെങ്കിലും നടപ്പിൽവരുത്തിൻ എന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്. എല്ലാ കൊല്ലവും ഞങ്ങൾ ഇത് പറയാറുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഇന്റോക്കൻവേണ്ടി ഒരു

[28th February 1955] [Sri V. Sankaranarayana Menon]

കോടി ഉറപ്പിക്കുകയായിരിക്കാം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. അതിൽ മലബാറിലെതാണ് ചെലവു ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷിമന്ത്രി ശ്രീ ഭരതവത്സലം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതിൽ ഞാൻ രോഷിക്കുന്നു. അഞ്ചു ശതമാനം പലിശയോടും എട്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടു് വില മുതലാക്കാവുന്ന തരത്തിലും ഞങ്ങൾക്ക് കന്ന ഭരതയൊരു പര്യവേഷണപോലും അതത്യാവശ്യമായ സമയത്തു് പരിവർത്തികയാക്കുമെന്ന് സന്നദ്ധതയോടെയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷിമന്ത്രി പ്രവർത്തിച്ചത്. ഈ അസംബ്ലി സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം തന്നെ ചുരുങ്ങിയത് ഒരു പത്തു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഇക്കാര്യം ഞാൻ മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒന്നും പറയുകയില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയന്ത്രിച്ച് വേണ്ടതു് പറഞ്ഞു ചെയ്യിക്കാമെന്ന് വിവരം ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിനില്ല. അതാണ് കഴുപ്പത്തിനൊന്നും കാരണം. ഒരു കാര്യം ഇന്നു മട്ടിലാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകുകയില്ല, അതാണ് കഴുപ്പം.

“ഞങ്ങൾക്ക് കേരളരാഷ്ട്രവും സോഷ്യലിസവും ഒന്നും വേണ്ട. മനുഷ്യൻ്റെ ഇരിക്കുവാൻ കിട്ടിയത് മതിയായിരുന്നു. ഇന്ന് നാട്ടിലെ സ്ഥിതി എന്താണ്? എപ്പോഴാണ് ഒരു വന്ന പോലീസുകാരൻ വന്ന് പീടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്രമേൽ സൂത്ര വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സകലവിധ കുറ്റങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ഒരു കൊലപാതകം നടന്നാൽ പോലും തെളിവ് കാണുകയില്ല. പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയാൽ തന്നെ ശരിയായ നടപടി ഇല്ല. പോലീസിന്റെ ആവലാതി കൊണ്ടുപോകുന്നവരായിരിക്കും ആപത്തു്. ഒരാളെ കാണുന്നില്ല, കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം എന്നു പോലീസിനെ അറിയിച്ചാൽ അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞാണ്. പണ്ടോക്കൊരു നമുക്കു നാട്ടിൽ ഒരു കൃഷി സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർ, സാമന്തന്മാർ തുടങ്ങി അന്നത്തെ നാട്ടു പ്രമാണികൾ, അവർ എന്തു ചെയ്യാലും ഒരു ചോദ്യമുണ്ടായില്ല. ആ സ്ഥാനം ഇന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് കാക്കുകയായിരിക്കുകയാണ്. നാട്ടുപ്രമാണികളും പണക്കാരെല്ലാം ഇന്ന് കോൺഗ്രസ്സാണ്. അവർ ഇടപെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒന്നും നേരം നടക്കുകയില്ല. ലക്ഷ്യ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം കാര്യമായിട്ട് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നാട്ടിലെ സ്ഥിതി ഇതാണ്. ഇതൊക്കെ പറയുമ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ മനോവേദന ഉണ്ട്.

“മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ കാമരാജനാടാർ മലബാറിൽ പട്ടുകനത്തിനു വന്നപ്പോൾ ഒരു മലയാളി മന്ത്രിയെ എടുക്കുന്ന കാര്യം പലരും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. എന്തിന് മലബാറിന് മന്ത്രി, ഞാൻതന്നെ മലബാറിന്റെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നു എന്നാണദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ശരി, അതു മതി. പോരെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുക്കുന്നതു് എങ്ങനെയാണെന്ന് ഇപ്പോൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.

“വ്യവസായങ്ങളായിട്ടു പറയാൻ മലബാറിൽ വളരെക്കുറവുണ്ട്. ഒരു ഫൈബ്രോസ് നേക്കർ ഫാക്ടറി സ്ഥാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എന്നു പറയണം. അത്രതന്നെ. ഇന്ന് ഉള്ള വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ തന്നെ 18 എണ്ണം ഇതിനകം പൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

“വൈദ്യുതസഹായത്തോടൊപ്പം ഒരു വാഷ് പറയാൻ ഉണ്ട്. മലബാറിൽ കുട്ടികൾ അധികം ജനിക്കുന്നു. അതാണ് അവിടത്തെ കഴുപ്പിനെ മെലിയിക്കുവാൻ മന്ത്രി ശ്രീ ചെട്ടി പറഞ്ഞു. കുട്ടികളെ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള കഴിവെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. സ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പോലും മുപ്പതും നാല്പതും കുട്ടികളെങ്കിലുമുള്ള ആസ്ത്രാലിയക്കാരനും വൈദ്യുതസഹായം നൽകാൻ ഒരു വലുതി നടപ്പിൽവരുത്താൻ കഴിയാത്ത മന്ത്രിയാണ് പറയുന്നതു മലബാറിൽ കുട്ടികൾ അധികമായിപ്പോയെന്നു. കുട്ടികളെ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള കഴിവു ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതുകൂടെ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതു് എന്നാണ് ഞാൻ ഈ മന്ത്രിമാരോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. കൂടുതലൊന്നും പറഞ്ഞു മന്ത്രിമാരെ വിക്ഷേപിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞാലും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതു തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്നു മന്ത്രിമാർ ധരിച്ചാൽ നാട്ടിനു നന്മ വരും. മലബാറിനെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു, മലബാറിനോടു നിങ്ങൾ ഏതു നിലയിൽ പെരുമാറിയായാലും തരക്കേടില്ല, രാജ്യത്തിനു ആപത്തുണ്ടാക്കുന്ന പരിപാടികൾ നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

[Sri V. Sankaranarayanan Menon] [28th February 1955]

“**ചിറ്ററ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ശിപായിമാർ മുതലായവരുടെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ പ്രസംഗമൊന്നുമായില്ല. ഇവിടെത്തന്നെ നിരന്തരമായി നാം കാണുന്ന കാര്യം എന്താണ്? റൂറുകൾക്കിടയിൽ കട്ടംവെട്ടൽ റോഡിൽ തന്നെ നടന്നു, റോഡിൽ തന്നെ ഉറക്കം, റോഡിൽ തന്നെ പ്രസവം. സമുദ്രം റോഡിൽത്തന്നെ. നിങ്ങൾ സോഷ്യലിസം പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ റോഡിൽ കാണുന്ന കാര്യം ഇതാണ്. വിദേശ്യർ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു എന്തെല്ലാം നടന്നിരുന്നുവോ അതെല്ലാം ഇടർന്നുകൊണ്ട്, അവർ ഏതു രാജ്യത്തിൽ ഭരണയന്ത്രത്തെ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നുവോ അതേ സമ്പ്രദായത്തന്നെ ഇടർന്നുകൊണ്ട് ഇവിടെ സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന പ്രസംഗിച്ചാൽ എന്താണ് അർത്ഥം? ഇരയചസരത്തിൽ കൂടുതലൊന്നും പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. വെറും പ്രസംഗത്തിലല്ലാതെ സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കാനുള്ള പ്രായോഗികവരിപാടി കൾ സിദ്ധിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”**

DEPUTY SPEAKER :—“The time-limit for each speaker will be fifteen minutes hereafter.”

11-15 a.m. SRI S. N. SOMAYAJULU :—“കനമ ഉതവി സപാതായകർ അവർക്കേ, 1955-56-ൽ വരുഷ വരവു ശെലുവു തീർത്തതെ ഒരു മുൻ നേർത്തമാണു വരവു ശെലുവു തീർത്തതെ എന്തുതാണ് ശെലുവുതെ മുറ്റിയും. നാമു ഇത്തർ കട്സിയിടം ശേർത്തവൻ എൻപത്തുകാകു പാരാട്ടിലില്ല. കട്സിയിടം ശേർത്താലും ശേരാനർപോത്താലും ഉൾവൊരു വരുക്കും ശൊത്തു അപിപിറിയം, അതോറു അവരവർക്കുതെ തൊകുതി യിലുണ്ണ വാക്കുറർക്കുക്കു ശെയ്വേണ്ണിയ കടമ, ഇത്ത ഇരണ്ണെയും കവണിത്തുതാണ് പേഷ്കുറേണ്. നാമു ഇത്ത ശുട്സിയിടം വരുത്തു മുണ്ണു വരുക്കുണ്ണു അകുണ്ണ. മുണ്ണു വരുക്കുണ്ണിൽ വരവു ശെലുവു തീർത്തതെ നാമു എത്തു വെത്തുകൊണ്ണു ഇപ്പൊത്തു ഇരുകുകുകുടിയ ഇത്ത മുണ്ണുവതു വരുക്കു വരവു ശെലുവു തീർത്തതെ എത്തു പാർത്തോമു എണ്ണ ശൊണ്ണാൽ മലൈക്കും മറുക്കും ഉണ്ണ വിത്തിയായത്തെ പൂർത്ത മതിയിണ്ണു എവരും ഉപ്കുകൊണ്ണുതാണ് ശെയ്വാർക്കു. ഇതിൽ കട്സിയിടം എത്തയും നാമു കവണിക്കുവേണ്ണിയ അവസിയം ഇല്ല. നാമു ഇങ്കേ വരുത്തു കാലത്തിൽ ഇരുത്തു നിലവരും, പരുവ മത്തു പെയ്യാതെ, എർപ്റ്റു നൂർത്ത പൂർത്ത, വിളവു ഇല്ലാതെ, വേലയിൽത്തെ തിണ്ണാട്ടം, പൊതിയ അണുക്കു ഇല്ലാത്ത ശാപ്താറ, ഇണ്ണാമു എത്തുതെയോ പലവിതമാണു ശിങ്കുക്കു, കണ്ണുക്കു ഇത്ത ശുതായത്തെയും ശുതത്തെയും അറിത്തുകു കൊണ്ണുനൂത്തുണ്ണു എൻപത്തു നാമു മറുകുകുടിയായതു.

“**അതു എവ്വാനുയിണ്ണാമു ശെല്ലെടും. ഇരണ്ണു വരുക്കുണ്ണു കുമിത്തു പിർപാറു ഒരു ശുട്സി പാത്തയിലേ പൊയ്കൊണ്ണുനൂക്കുറേമെണ്ണുതെ ഇത്ത വരവു ശെലുവു തീർത്തതെ പാർത്താൽ നണ്ണുകു തെരിയു. ശെണ്ണു വരുക്കും അത്തു മുൻതിയ വരുക്കും നാമു കേണ്ണു കേടും പൊതും അല്ലത്തു ശുട്സിയിൽ മാണ്ണു വരും കാലത്തിലെയും അണ്ണുണ്ണു പൂർത്തു പിറുതെക്കുണ്ണിൽ വിളവു ഇല്ലാതെ, തീർവെ വജാ ഇതപോണ്ണു പല ജെണ്ണു ശുതായത്തിൽ എർപ്റ്റുനൂക്കുകുകുടിയ ശുട്സിയിടം തീർത്താണ് വേണ്ണാമു എൻപതു രൊമ്പു അവസിയം. അക്കമാണു വേല ശെയ്വതർ കുണ്ണു ശുതർപ്പം നമുക്കു കിടൈക്കാമൽ പൊത്തു ഉറണ്ണു വരുവാമു ഇരുത്തു താണുക്കു ഇതപോണ്ണു പലവാതു ശുതായത്തെ അറിക്കുകുകുടിയ ശില കാനിയങ്കുക്കു നാമു ശെലുവുതീർത്തുകൊണ്ണുനൂത്തോമു. ഇത്ത വരുക്കും നല്ല മത്തു പെയ്തു എൻ പാർത്താലും വെണ്ണാതെ ഇരുകുറുത്തു. അതോറു മാറ്റിമല. ശർക്കാനിലും ഉറണ്ണു ശെലുവു ശെയ്വുകുകുടിയ മതപാവരും, അതികമാകു ജെണ്ണുക്കു ശെലുവുതീർത്തു അതൻ മൂലമാകു നല്ല പയണ്ണു കാണാമു എണ്ണു എണ്ണാമു എർപ്റ്റുനൂക്കുകുകുടിയ വെറുവാകു ശിത്തുണ്ണു ശെയ്തു ഇത്ത വരവു ശെലുവു തീർത്തതെ അവർക്കു കൊണ്ണു വന്തിരുകുറുക്കുണ്ണു.**

“**എണ്ണുതെ നണ്ണുർ കനമു അങ്കുതീണ്ണു തിറു. ജീവാണത്തം അവർക്കു ഉറേ ഒരു പകുമാകു ശൊല്ലിക്കൊണ്ണു പൊത്തുണ്ണു. അവർ ശെയ്തു പിറുതെക്കു പർണു അതെത്താണ് ശൊല്ലിമുറ്റിയും, വേറേണ്ണു ശൊല്ലു മുറ്റിയായതു. എണ്ണുണ്ണു, ഇത്ത തീർവെ പൊക്കുകുടിയ ശു**

28th February 1955] [S. N. Somayajulu]

தர்ப்பத்தை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். உண்மையில், எந்தத் தேசமும் வளர்ச்சியடையவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்குள்ள சில திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அந்தத் திட்டங்கள் செயலில் அமுலாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் தீர்வை போடாமல் இருக்க முடியாது. யார் தலையில் கை வைப்பது என்பதுதான் பிரச்சனை. அந்த உறைகல்லை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஓரளவுக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு முன்னாலேயே நாம் இந்த 'ப்ளான்டேஷன்' சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய தீர்வை விதித்திருக்கிறோம். மற்றுமுள்ள காரியங்களில் தீர்வை விதித்திருக்கிறோம். நிலத் தீர்வை விதிக்கும் நேரத்தில் ஜனங்களுக்கு எதுவும் செய்யாமல் தீர்வை விதித்தால் அது நல்ல பட்ஜெட் என்று சொல்வதற்கு முடியாது, ஜனங்களுடைய சர்க்கார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கு முடியாது. ஜனங்களுக்கு எந்த சர்க்கார் நல்லது செய்கின்றதோ, எந்த சர்க்கார் அதிகமாக வெள்ளாளமை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சிகின்றதோ அந்த சர்க்கார் சில விஷயங்களில் சில காரியங்களைச் செய்துதான் தீர்வேண்டும். எப்பொழுதும் இனிப் பையே கொடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியுமா? கொஞ்சம் காரமும் இருக்க வேண்டும். காரம் என்றால் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இனிப்பையே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தவர் இடையிடையே கொஞ்சம் காரத் தைச்சாப்பிட்டால் அதன் சுவையே அதிகமாக இருக்கும். அது இன்னும் மதுரமாக இருக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. கஷ்டத்தை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைவிட, 'சர்க்கார் ஓரளவு செய்கிறார்கள், இன்னும் செய்யவேண்டும்' என்ற முறையில் நாம் பேசுவோமானால் நம்முடைய வாக்காளர்களுடைய கடமைகளை ஓரளவு நிறைவேற்றிய வர்களாவோம். அதோடு மாத்திரமல்ல. நாமும் நம்முடைய சேவையைச் செய்வதற்கு ஒரு காரியமாகும்.

“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கேஷமநல் திட்டம் என்ற திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் இப்பொழுது ராஜ்யத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆவடி காங்கிரஸ் நிறைவேற்றப்பட்ட சோஷலிசத் தீர்மானத்தைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சோஷலிசம் என்பது வானத்திலிருந்து குதித்து உண்டியாக வரக்கூடியது அல்ல. நண்பர் திரு. ஜீவானந்தம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி 1933-ம் வருஷத்தில் நானும் அவரும் ஒரே இடத்தில் சோஷலிசக் கட்சிக்குக் கூட்டு காரியதரிசியாக இருந்தவர்கள். நாங்கள் ஆக ஆக தேசத்தின் அமைப்பும் சமூகமும் வருங்காலத்தில் நாமும் நம்முடைய கொள்கையைத் திணிப்பதற்கு முடியும். கேஷமநல் திட்டத்தை வைத்து விட்டு அதற்குப் பின்னால் 'சோஷலிஸ்ட் பார்டீன் ஆப் லொசைடி' என்று அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறதாயினும் ஜனங்களே நல்ல முறையில் எந்தவிதமான பேதமும் இல்லாமல், எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல் செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்காக ஒரு திட்டத்தை நாம் அடிவகுத்திருக்கிறோம். எது எது எல்லாம் செய்தால் ஜன சமுதாயம் முன்னேற்றமுடியும் என்பதைப்பற்றி தீர் ஆலோசித்து இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“கல்வித் திட்டமானது பலவகைகளில் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. பணம் செலவழிப்பது சுமார் 10½ கோடிக்குமேல் இருக்கிறது என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். அதற்கடுத்தாற் போல், ஜாதி, மத இன வேறுபாடு இல்லாமல் ராஜ்யத்திலிருக்கக்கூடிய எல்லாருக்கும் மூன்றாவது படியில் வரை இலவசமாகப் படிப்பு கொடுக்கப் போகிறோம் என்பது மற்றொருபுறம் இருக்கட்டும். அதற்கு அடுத்தாற் போல் 500 பேர்கள் வசிக்கக்கூடிய ஒரு கிராமத்திற்கு நிச்சயமாக பள்ளிக் கூடம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லும் காலத்தில் அது சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதல்லவா? சோஷலிஸ்ட் பார்டியில் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு அடிப்படையாக கல்வி இன்றியமையாதது. ஆகவே, அதை வற்புறுத்திக்காட்டுவதற்கான ஒரு திட்டம் இது என்பதை நமது நண்பர்கள் கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்மென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. N. Somayajulu] [28th February 1955]

‘ வீடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடுமுற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்கள் எங்கும் பல பல பள்ளி ’

ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதாக மகாகவி பாரதியார் கூறியிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் கிராமந்தோறும், வீடுதோறும், வீதிதோறும், நாடுதோறும், நகரங்கள்தோறும் பலப்பல பள்ளிகள் தோன்றுவதற்கு 500 ஜனத்தொகை இருக்கக்கூடிய கிராமங்களைக் கல்விக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் சேவை செய்வதற்கு முன்வருவதை நிச்சயமாக எல்லோரும் பாராட்டித் தான் தீர்வேண்டும்.

11-20
a.m.

“ கல்வி முறையில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு சொல்லியாகவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையில் மாணவர்கள் கேள்விகளுக்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பதில்களைப் பார்த்தால் நாம் சிரிப்பதா அழுவதா என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் தற்போதைய கல்வி முறையினால் எந்த அளவுக்கு கல்வி அறிவு வளர்ந்திருக்கிறதென்று புலன் ஆகும். தற்போது அமுலில் இருக்கும் கல்வி திட்டத்தில் ஒரு ஒட்டை இருக்கிறது. அதனால்தான் மாணவர்கள் அவர்களது பரீட்சை பேப்பரில் ஜவஹர்லால் நேரு யார் என்று கேட்டால் அவர் ஒரு லேவர்தேவிக்காரர் என்று நையாக்கரா நீர்வீழ்ச்சி எங்கு இருக்கிறதென்றால் கங்கைநதிப் பக்கத்தில் இருக்கிறதென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு பொதுவாக, கல்வி திட்டத்தின் சில அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கும் கல்வி முறையில் பொது அறிவைப் போதிப்பதில்லையென்றுதான் நாம் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியில்லாவிட்டால் நையாக்கிரா கங்கை நதிப் பக்கத்தில் இருக்கிறதென்று பதில் எழுதவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இம்மாதிரியாக ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைத் திருத்துவதற்கு ஒரு திட்டம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு பொது அறிவை வளர்க்காமல் நாம் பழையபடியே கல்வி முறையைப் பின்பற்றுவதனால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. இம்மாதிரி மாணவர்களிடையே பொது அறிவு இல்லாததினால்தான் மேற்கண்ட பதில்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை நாம் பரர்க்கும்போது தலை குனியவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். ஆதலால் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழிவகைகள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டில் 500 பேருக்கு மேல் இருக்கும் கிராமங்களில் மட்டும் பள்ளிகளைத் திறப்பதினால் மட்டும் நாம் அறிவை வளர்க்கமுடியாது. மாணவர்களுடைய பொது அறிவையும் வளர்க்க கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிக்கவேண்டும்.

“ இப்பொழுது முக்கியமாக உள்ளது நீர்பாசன திட்டங்கள். இப்பொழுது முக்கியமாக நமது ராஜ்யத்திலே பெரும்பாலான அனைத்திட்டங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டன. மணிமுத்தாறு அடுத்தவருஷ இறுதியில் முடிந்து விடும். அதனுடைய பிரவாகம் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு உபயோகப்படும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இவ்வளவு பெரிய திட்டம் வேரிடத்தில் இல்லை. நம் ராஜ்யத்தில் பாயும் ஜீவநதிகள் மிகவும் சொர்ப்பமானவை. ஆதலால்தான் அந்த நதியின் ஜலத்தை கொஞ்சமும் வீணைக்காமல் ஆங்காங்கு அணைகட்டி நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் சில வாய்க்கால் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு 75 லட்சத்திலிருந்து 125 லட்சம் தொகை செலவழிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். மைனர் இரீரிகேஷன் சம்பந்தமாகவும் அவர்கள் திட்டம் வகுத்து பெரும் தொகையைச் செலவு செய்கிறார்கள். பழைய ஏரிகளையும், சீர்கெட்ட குளங்களையும் மராமத்து செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்பது என் ஆசை. அதோடு நம்முடைய ஜீவநதிகளின் தண்ணீரைக் கடலிலே போய் வீணாகாமல் இருப்பதற்கு திட்டங்களை நாம் தயாரிக்கவேண்டும். உதாரண

28th February 1955] [Sri S. N. Somayajulu]

மாக பம்பாய் ராஜ்யத்தில் தாம்பிரபரணி நதியில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏறப் பட்டு அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு அணைக்கட்டு இல்லாததினால் 45 மைல் வரையிலும் ஒரு பெருக்கு ஏறப்பட்டு 45 மைல் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள கடலில் தண்ணீர் போய்விழுந்தது. இவ்வாறு தண்ணீரை வீணாக்காமல் தடுப்பதற்கு என்ஜினியர்கள் ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் இதைக் குறிப்பிடுவதினால் எதோ குறைசொல்வதாக கருதக்கூடாது. நமது ராஜ்யத்திலுள்ள என்ஜினியர்கள் எல்லோரும் அனுபவம் மிகுந்தவர்கள். இவர்கள் இந்த மாதிரி விஷயத்தில் இன்னும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு நதியின் தண்ணீர் வீணாகாமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு திட்டம் sea level க்கு மேல் இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்தினாலே நாம் இந்த திட்டங்களை செய்யாமல் இருக்கக்கூடாது. எந்த அளவுக்கு பிரயோஜனப்படுத்தமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

“கல்வி சம்பந்தமாக நான் முதலில் பேசியபோது ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல மறந்துவிட்டேன். 500 பேர்களுக்குமேல் இருக்கும் கிராமங்களைப் பள்ளிகள் அமைப்பது மட்டும் போதாது, அவர்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வி கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு தீர்வைப் போட்டாலும் பாதகம் இல்லை. எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இவ்வாறு தீர்வை போடுவதற்கு ஆட்சேபிக்கலாம். ஆனால் கட்டாயக் கல்விமுறையை அனுஷ்டிப்பதால் நம்முடைய மக்களின் அறிவு வளரும். ஆதலால் இந்தக் கட்டாயக் கல்வி முறையை அமலாக்குவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை. அதற்கு மக்கள் தயங்கமாட்டார்கள்.

“கிராமங்களில் மின்சாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 764 லட்ச ரூபாய். இதனால் 600 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி ஏற்படுகிறது. இந்த பட்ஜெட் பிரச்சனத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நஞ்சை, புஞ்சை, தோட்டம் ஆகிய எல்லா நிலங்களிலும், நிலவரியிலும், எல்லா தண்ணீர்த் தீர்வைகளிலும் ரூபாய்க்கு இரண்டரை வீதம் அதிகப்படி கட்டணம் (சர்சார்ஜ்) விதிக்கத் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் விவசாயிகள் இப்பொழுது பலவகிகளை செலுத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த வரியின் மூலமாக 50 லட்ச ரூபாய்தான் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் நமக்கு சென்ற ஆண்டில் எதிர் பார்த்ததைவிட இந்த ஆண்டில் வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதேமாதிரியாக இந்த ஆண்டிலும் நமக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கலாம். ஆதலால் இந்த வரியை விதிக்காமலே நமது பட்ஜெட்டில் துண்டுவிழும் தொகையை சரிக்கட்டியிருக்கலாம். இவ்விதமான வரி போடுவது அவசியமில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, ஜனங்களுக்கு பயன்படாது என்று நான் சொல்வதாக அர்த்தம் இல்லை. அவ்வாறு வரிபோட அரசாங்கம் நிச்சயித்தாலும் நாம் அந்த வரியின் அவசியத்தைப்பற்றி ஜனங்களிடம் சொல்லுவோம். அரசாங்கம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்திருக்கிறார்கள்., போக்குவரத்து வசதிகளை செய்திருக்கிறார்கள், ஆஸ்பத்திரி வசதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், ஆங்காங்கே பள்ளிகள் அமைத்துள்ளார்கள் என்று சொல்லுவோம். இவைகள் எல்லாம் செய்வதற்கு பணம் தேவையாக இருப்பதால் ஜனங்கள் வரிகளைக் கொடுப்பதற்குத் தயங்கக்கூடாது. இம்மாதிரியாக அரசாங்கம் பல நல்ல காரியங்களை இதற்கு முன்னும் செய்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலே பராட்டத்தக்க விஷயம் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Deputy Speaker, 11-30 a.m.
Sir, the high-lights of the Budget are the new taxation proposals made therein. The new taxation proposals are quite unnecessary and unwanted because even on a perusal of the Budget Memorandum we will find that the taxation proposals which have now

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

[28th February 1955]

been put forward to cover about one hundred and fifteen lakhs of rupees can be met from other items. I will just point out a few facts from the Budget Memorandum.

“ In the item under ‘ IX. Stamps ’ the estimated revenue is only Rs. 90 lakhs whereas last year it was estimated at Rs. 130 lakhs. It is said in the explanation of variations that the fall in receipts is mainly under ‘ Judicial—Court-fees realised in stamps ’ due to the operation of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954. We are now aware that this temporary relief for agriculturists who are indebted has come to an end and therefore the Government can expect the same amount of revenue that they expected to realise last year. There is no necessity therefore to reduce the estimate from Rs. 130 lakhs to Rs. 90 lakhs. The difference of Rs. 40 lakhs is therefore a cooked-up one to show that there is a deficit whereas there is actually no deficit.

“ Then take item ‘ XI. Registration ’. Here also it is found that last year’s Budget estimate was Rs. 80 lakhs and that this year’s estimate is only Rs. 61.52 lakhs. Here also in the explanation of variations it is said that the decrease in the revised estimate for 1954-55 and Budget estimate for 1955-56 is due to fall in the prices of foodstuffs and the effect of the moratorium granted to agriculturists by the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954. The effect of the fall in prices of foodstuffs is there, but the effect of the moratorium will not be there during the current year. Therefore the difference of Rs. 20 lakhs between the estimate for last year and the estimate for this year is also a cooked-up one and at least Rs. 10 lakhs more can be expected under this item alone. As I have pointed out there is really under-estimation in regard to several items and especially under Stamps and Registration. These two together will make up at least Rs. 50 lakhs.

“ Then coming to the taxation measures that this House adopted last year, the Government are expecting only Rs. 50 lakhs out of the Betterment Levy, the Agricultural Income-tax on Plantations and out of the Court Fees Act which is to be enacted by this House during the current sitting. This sum of Rs. 50 lakhs is one of under-estimation. Actually between Rs. 150 lakhs and Rs. 200 lakhs can be reasonably expected from these items because the Betterment Levy and the Agricultural Income-tax on Plantations are very heavy taxes—are very good taxes—and the Government can very well expect an amount larger than the Rs. 50 lakhs expected under these items. Therefore there is no necessity for fresh taxation. These new taxation proposals cover only a deficit of Rs. 115 lakhs and if only the Government make proper estimates at least more than Rs. 200 lakhs can be found from the present revenue itself. These taxation measures which affect the ordinary man in the land are quite unnecessary.

28th February 1955]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

“ Again these taxation measures are proposed to be introduced at a time when the prices of foodstuffs and agricultural commodities are falling and are even much lower than the cost of cultivation itself. Prices of commodities including rice, oil-seeds, coconuts and pepper have fallen very low and have hit hard the agriculturists in our State. Such a time is chosen by the Government to increase the land revenue by 12½ per cent which affects all landholders in the State. Sir, this is really a kind of ‘കുതിരകുതിര’ an expression in Malayalam which amounts to a boil arising on the back of a man when he has already a bent. People in the State will no doubt be disappointed with the Budget. They are not given any additional facilities to improve their standard of living but, at the same time, they are being taxed much more.

“ Again, the new tax proposed on tobacco is also unnecessary. This was once given up on a proposal made by the Central Government that as the Centre was levying an excise duty on these goods and the State was getting a share of it, there was no need for it. Now that the Finance Commission had made its proposals and the Central Government had withdrawn their objection to the levying of a sales tax on tobacco, the State Government want to come forward with a new tax on tobacco. This will hit hard the people who chew, who smoke and who are using tobacco in many other ways. When the agriculturists are being faced with almost a collapse on account of the falling prices of agricultural commodities, the Government have chosen a most inopportune moment to bring these taxation proposals.

“ Now, what are the remedies for the difficulties which the people have to face, for example, the difficulty in regard to falling prices of agricultural products? There is no measure proposed by this Government to alleviate the distress of the people because they are under the fond hope that the Centre will come forward with some suggestion or other. Are they expecting some bolt from the blue? The Centre has also apparently no proposals to make in regard to falling prices of agricultural produce in the Budget which they are going to present. They expect that all these difficulties will be got over in the next year and they are therefore making no proposals for the present.

“ What are the real reasons for this fall? According to the Government the reason is that there is an abundance of production. Actually it is not so. The hon. Member, Sri Sankaranarayana Menon said that 80 per cent of our population were still going about with empty stomachs. There is no over-production, the real reason being that our people are not in a position to buy the products produced in our country. The over-production is therefore only apparent and not real. There is no real over-production in any of the commodities both agricultural as well as industrial. The real way out will be to increase the purchasing power of the people and this alone will lead to a stabilization of the price level of the commodities and the well being of the people of the State.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [28th February 1955]

11-40
a.m.

“As has been pointed out by the Opposition, the introduction of comprehensive land reform is the only way out for raising the purchasing capacity of the people. But this Government have been very lazy and negligent over this question. Perhaps they are doing it very deliberately. They are always ready to help the big landlords and big capitalists but are half-hearted in bringing forward land reform. But, because much pressure is brought to bear on them from the people including some from their own ranks the Government are saying that they are going to introduce new legislation as regards land reform and that they will do everything in regard to the poor peasants in the country. Sir, in all these matters, the Government should take in their own hands the control of foreign trade. The trade in respect of these commodities is in the hands of foreign firms which are mostly British. It is only when the Government are able to take up the control of foreign trade in their own hands, then alone they will be able to do some good to the people.

“Coming to the other proposals made in the Budget, I wish to refer to the law and order situation in the State. Though the Government state that everything is all right, the law and order situation is really worsening day by day. Daylight robberies and murders are taking place in a number of places and culprits who are responsible for such crimes have not been traced and justice meted out. I can point out a number of instances in my district of Malabar itself where Government have not taken sufficient action to trace the culprits responsible for crimes like murders, robberies, etc. In Atoli, a prominent kisan worker was murdered and the person who instigated that murder is still allowed to possess a licence for a gun. The Government have not even taken steps to cancel the licence granted to him for possession of a fire-arm. Instances of arsen and loot taking place are many in Kodoth and other villages in the district of South Kanara and they had all been pointed out on the floor of this House by Members belonging to the Praja Socialist Party, the Communist Party and other parties. On several occasions this matter has come up for discussion on the floor of this House. But still, the law and order situation in South Kanara district has not improved despite the fact that the Government have made a provision in the Budget for an increase of expenditure by about Rs. 35 lakhs under ‘Police’.

“Another important point about which I wish to say a few words is with regard to the allotment of waste lands to agricultural labourers and poor peasants without any land. The Government are sitting tight over this issue and have not taken any action. The Opposition Bill that was brought forward in this connexion was not accepted and was rejected by the Government with the help of the brute majority on their side.

“Regarding grant of house-sites to Harijans in the district of Malabar, I find from the Budget proposals that an officer is to be appointed for acquiring land for this purpose. It may be pointed

28th February 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

out that this policy of the Government to provide 15 cents of land for house-sites for Harijans has been announced five or six years ago and still not a single Harijan has been provided with a house-site. I hope that at least something will be done in this direction this year.

z “Regarding development of cottage industries which after agriculture is the main-stay of the people of this State, this Government have not come up with any proposals. The Hon. Minister for Finance has invited suggestions from hon. Members in this regard in his Budget speech. But many suggestions have been made in the past in this regard by hon. Members of this House and several memoranda also have been presented to the Government on the subject of development of cottage industries. But the Government have not taken any action on them. Many suggestions have been made regarding the development of coir industry, jaggery manufacture, and many other light industries on a co-operative basis. It has also been suggested to the Government that they should come forward to subsidise these industries so that these industries may stand and means of livelihood may be assured for thousands and thousands of people.

“Then, Sir, I come to the problems relating to Malabar. Malabar is as usual completely neglected in this Budget. It has been stated that comprehensive water-supply schemes are being taken up for the municipalities of Mangalore, Tiruppur, Tirunelveli, Malapalayam, Salem, Coimbatore, Madurai, Gobichettipalayam, Cuddalore, Dindigul and Kumbakonam. But not one water-supply scheme has been taken up for any of the municipalities in the district of Malabar. In Fort Cochin, the Government of Travancore-Cochin State have socked even the limited supply of drinking water which they were hitherto doing and consequently thirty thousand people of Fort Cochin are put to a lot of difficulty. And yet, Sir, our Government have not come forward with any proposal for supplying drinking water to this area. So also, with regard to the proposal for supplying drinking water in Kozhikode, the Government have not come forward with any proposals in this Budget . . .”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is over. Hon. Member Sri Mahalingam will now speak.”

* SRI N. MAHALINGAM :—“Mr. Deputy Speaker, I rise to support the Budget proposals brought forward by the Hon. the Minister for Finance for the year 1955-56. Most of the main proposals made in this Budget are intended for the betterment of the rural people and this is the first time that a Budget with a rural bias has been introduced. The proposal of the Government to have a school in all villages with a population of 500 and above is a very good move and I am sure it will go a long way towards providing educational facilities for the rural people. The proposal of the Government to cover all villages and major hamlets with at least one well each is also another good move. There are several villages where there are no drinking-water facilities at all and

[Sri N. Mahalingam] [28th February 1955]

it is good that some steps are being taken in this Budget year for improving these facilities. It is to be hoped that within a few years every village with a population of 500 and above will be provided with a good drinking-water well. Then, Sir, there is also the problem of supplying good drinking-water in places near coastal areas. The people in those areas are suffering from contagious diseases mostly owing to lack of good drinking-water facilities. For the implementation of these proposals, finance is required and, therefore, it is inevitable that fresh taxation proposals have to be made. The new taxation proposals of the Government have been criticized by Members of the Opposition. Let us take up the proposal of the Government to levy sales-tax on the sales of tobacco and its derivatives. If we examine the taxation structure of England, we will find that tobacco and its derivatives are heavily taxed there. Hitherto these were not subject to the general sales-tax as other consumer goods. It is well, Sir, that the Government have come forward with proposals to tax these. The use of tobacco is very injurious to health and if this taxation proposal will make people addicted to the use of tobacco to leave that habit, it will be a good thing. Again, Sir, the proposal of the Government to levy a flat surcharge of two annas in the rupee on land revenue on all lands and on all water rates has also to be supported because the entire amount of this surcharge will be used for the purpose of augmenting the revenues of local bodies. This proposal has to be supported because the whole amount realised as a result of this surcharge is to be spent only for the betterment of agriculturists in rural areas.

“ Next, Sir, I wish to draw the attention of the Government to some of the shortcomings that are existing in my constituency and in my district. The Hon. Minister for Finance has mentioned in his Budget speech that there are no big irrigation schemes on hand to be taken up. Recently Sri V. T. Krishnamachari, Deputy Chairman of the Planning Commission referred to this subject during the symposium on the Five-Year Plan held at Perianaickenpalayam and stated that there were still a number of rivers flowing into the Arabian Sea, that these rivers traversed through areas having 100 to 150 inches of rain and that the water available in these rivers could be harnessed for irrigation purposes by constructing tunnels as they had been doing in the case of Periar waters. There is a lake called Parambaikulam near Pollachi and I am sure, the Government will take up the question of investigating the possibility of harnessing the lake waters for irrigational purposes with the help of Travancore-Cochin Government and the Central Government. This scheme, if it fructifies, will benefit the taluks of Palladam, Dharapuram, and it can also be used for augmenting the supply of water in the Cauvery river.

11-50
a.m.

“ So, this major scheme should be taken up, because this is the only possibility of augmenting water supply. There may be some big schemes also in regard to the Western Ghats. All these have to be examined. Then we have got the Krishna-Pennar

28th February 1955] [Sri N. Mahalingam]

project. It should be taken up in co-operation with the Andhra Government, if necessary, agreeing to pay some amount to the Andhra Government just as some cess is paid to the T.C. State for electricity purposes. That is the only project for South Arcot and Chingleput which can get water only from neighbouring States. This is a matter which Government should take up immediately so that in the near future big schemes could be put through.

" I must congratulate the Government on their persuading the Central Government to take up the Neiveli Project. It is a matter for great joy for the people of this State that the Neiveli Scheme is being worked up with about Rs. 80 to 85 crores in our State by the Central Government. This is the first scheme which the Central Government have taken up in this State out of their own finances. All through there was a lot of criticism that no big schemes were taken up in our State by the Centre, but now this will go a long way in the development of the resources of this State. Our Government should not stop with this and they should go ahead with the development of the iron ore resources in Salem district. Even this morning the Hon. the Minister for Industries said that the iron ores in Salem, the magnetite, is of inferior quality and so there is still a lot of investigation to be made and Neiveli has to be a success for the Salem iron ore to be successfully exploited. I wish to submit that even such inferior ores have been successfully utilized in the countries of Norway and Sweden by the use of electricity. I am sure this Government will certainly take up the exploitation of the Salem ore by such means. I wish to press the Government that even now an expert committee should be constituted to go into the question and find out ways and means as to how this matter can be taken up when the Neiveli Scheme becomes a success. We should not wait till the Neiveli Project becomes a proved success. But even now we should prepare a scheme in regard to Salem iron. After all the few lakhs of rupees spent on investigation will not be a waste. So, this is a matter for the Government to attend to immediately.

" There was a lot of criticism regarding the number of crimes that are taking place in spite of the increased expenditure incurred by the Government on the Police Department. After the Criminal Tribes Act was taken away, the Habitual Offenders Act was brought into force so as to enable the Police to bring under control the people who are habitually criminals. But that Act is not successfully working and the need is there for the Government to change the Act suitably so that the Police will be able to take action against all criminals. It is a matter for the Government to see that a better legislation is placed on the statute book and the hands of the Police are strengthened for controlling all anti-social elements.

" Coming to rural wafer-supply, I wish to submit that there are three major panchayats with about a population of 20,000, namely, Kottur, Anamalai and Vettakaranpudur. All these three

[Sri N. Mahalingam] [28th February 1955]

villages are very near the Aziyar. It is for the Government to give these panchayats protected water-supply. Already investigations have been carried out and it was estimated to cost about six or seven lakhs of rupees. I wish the Government take up this matter of protected water-supply to these three major panchayats and a number of villages nearby.

“ In my constituency, there are a number of tea and coffee estates. It is a matter for great regret that the labourers employed in these estates are not well off, especially the provision of housing facilities is much wanting. Previously, the Hon. Labour Minister and the Hon. Revenue Minister personally visited these estates and assured the labour that they would take necessary action so that housing facilities will be made to them. I should like that the Government draw up a scheme and force the managements to build the necessary quarters for the labourers at an early date.

“ In the cinchona estate which is a Government Estate in the Anamalais, the wages of the labourers are lower than that obtaining in neighbouring estates. The point was referred to the Hon. Minister for Cinchona and he replied that it was a Government factory and is intended for manufacturing of quinine for the benefit of the general public and it was not possible to give wages as in the neighbouring estates. I wish to submit that it is a matter on which their sympathetic consideration should be bestowed. When Government want to give better service conditions, higher wages, etc., to the labourers in other Estates, it is for the Government to see that equally good pay, etc., are given to the labourers in their own estate. From my own observation of the estate, I feel that it will be a profitable proposition, if part of the estate is diverted to tea or coffee. For, there is no scope of selling the quinine products in this country, because better medicines to fight malaria have come into the field and quinine will not be much in need. Therefore, it would be profitable for the Government if they convert 50 per cent of the Estate into a tea or coffee estate, so that there may not be any loss to Government in this venture.

“ There is a suggestion by the Hon. Finance Minister with regard to starting of heavy industries. The only industry that has been put up by the Centre is the Perambur Coach Factory which is yet to go into production. Heavy electrical industries should be put up in our State. We have rural electrification proposals and if a factory is here, it will be very beneficial to our State for the development of a number of small industries. I wish the Government proposed to the Central Government to take up the scheme and ask them to locate a heavy electrical industries factory in this State.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up.”

28th February 1955]

* SRI N. MAHALINGAM :—" One minute, Sir. Even last year I submitted a petition to the Hon. Agriculture Minister regarding the sudden fall in the ground prices of agricultural products. But no action has been taken. I wish that the Government should take up this matter with the Central Government and see that the agricultural prices are stabilized. A number of cottage industries have to be developed and such of those agricultural products as are the raw materials of industries, should be available only for cottage industries and centralized production should be curtailed so that cottage industries may develop. Thank you, Sir."

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம்முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற 1955-56-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டம் விவசாயிகளுக்கு ஓர் அணுகுண்டையும் கொடுத்திருக்கிறது. அணுகுண்டைப் போட்டால் என்ன ஆகுமோ அம்மாதிரி விவசாயிக்கு இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவர்களுக்கு 6 வரிக்குமேல் போடப்படுகின்றன. நிலவரி, நீர்வரி, நிலவரி சர்ச்சார்ஜ், அபிவிருத்தி வரி, தோட்ட வரி, புகையிலை வரி போன்ற வரி மேல் வரியாக அடுக்கிக்கொண்டே போயிருக்கிறது நமது அரசாங்கம். 12 noon.

" வரி விதிப்பைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை ; வரி விதிக்கும் முறையில்தான் தவறு இருக்கிறது. நிலவரி, தண்ணீர் வரியின் அடிப்படையில் ரூபாய்க்கு இடண்டன சர்ச்சார்ஜ் விதித்திருக்கிறார்கள். நிலவரி ஏற்படுத்திய காலம் எப்பொழுது என்பதையும் யோசித்திருக்கவேண்டும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் முதலாவது செட்டில்மென்ட் ஏற்படுத்திய காலத்தில் நிலவரி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு பூமியில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு, முதல் தரம் இரண்டாம் தரமாகவும், இரண்டாம் தரம் முதல் தரமாகவும், இரண்டாம் தரம் மூன்றாம் தரமாகவும் இப்படியாக நிலத்தின் தரம் மாறி மாறி பல மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. வரி மட்டும் ஒரே மாதிரியாக பழைய கணக்குப்படியே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி நிலவரி, தண்ணீர் வரியினால்தான் ரூபாய்க்கு இரண்டனு வரி என்று நமது அரசாங்கம் இப்பொழுது விதித்திருக்கிறார்கள். இது கொஞ்சங்கூடப் பொருத்தமில்லை.

" ஏற்கெனவே இருக்கும் வரியையே செலுத்த முடியாமல் விவசாயிகள் கடன் சுமையினால் தத்தளித்துக்கொண்டு, கடன் சுமையைத் தீர்க்க முடியாத நிலையில் அவதிப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கு ஒரு பரிகாரமும் காணும் மேலும் மேலும் வரி போடுவதில் கவனஞ் செலுத்துவது நமது அரசாங்கத்திற்கு விவசாயிகளின்மேல் ஒரு தனி அபிமானம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றுதான் சொல்லவேண்டும். விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு இல்லாவிட்டாலும் அவர்களிடமிருந்து வரி போடுவது லாவது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.

" அபிவிருத்தி வரி என்ற ஒரு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நிலம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் என்று வைத்துக் கொள்வோம் ஏற்கெனவே அபிவிருத்தியடைந்துள்ள பண்படுத்தப்பட்ட பூமி பல காலம் நீர்ப்பாசன வசதியினால் பண்படுத்தப்பட்டு, தற்சமயம் நல்ல விளைவைக் கொடுக்கக்கூடிய பூமிகூட ஏக்கர் ஒன்று ரூ. 500-க்கு விலை போடக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது அபிவிருத்தி வரி போடும் பிரதேசத்தில் மிகவும் மோசமான காடுகளாகக் கிடந்த பூமி இன்று 100 ரூபாய்கூட விலை பெறாமல் இருக்கக்கூடிய பூமிக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு விடுகிறதாம் இந்தப் பாசனத்தால். ரூ. 100 முதல் ரூ. 700 வரைக்கும் அதற்கு வரி விதிக்க உத்தேசிக்கிறார்கள். இதைக் கவனித்தால் அபிவிருத்தியும் வேண்டாம் வரியும் வேண்டாம் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயி இருக்கிறான்.

[Sri A. Senapathi Gounder] [28th February 1955]

“இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு புதிய முறையில் அதிக தண்ணீர் வரி விசைத் தம் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயப் பொருள்களின் விலை ஏராளமாக விற்பனை காலத்தில்கூட தண்ணீர் வரி அதிகம் இல்லை. விலைவாசிகள் இறங்கியும் இந்தக் காலத்தில் தண்ணீர் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது அணுகுண்டு என்று நான் ஏன் சொன்னேன் என்றால் அணுகுண்டு போட்டால் தற்காலத்தில் உள்ள ஜீவராசிகள் தான் அழிந்துவிடும். ஆனால், நான் குறிப்பிட்ட அணுகுண்டு விவசாய வர்க்கத்தையே பூண்டோடு அழிக்கக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய வரிகள் இருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் சர்க்கார் போடும் வரிகள் விவசாயிகள் மேல் அணுகுண்டைத் தூக்கி எறிவதுபோல் இருக்கின்றன என்று நான் முன்பு சொன்னேன்.

“தண்ணீர் வரி விதிப்பதோடு பயிர் கட்டுப்பாடு என்ற நூதன திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு குடியானவன் சர்க்கார் புதிதாகப் போட்டிருக்கும் அணைத் திட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறான் என்பதற்காக அவன் பூமியில் விளையாத ஒரு பயிரை கட்டாயப்படுத்தி பயிர் செய்யும்படி செய்கிறார்கள். விவசாயினுடைய இஷ்டத்திற்கு மாறாக பயிர் செய்வதினால் அவன் லாபம் அடைவதில்லை. லாபம் அடையமுடியாதபடி பயிர் செய்தால் அவன் எப்படி சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரியைச் செலுத்தமுடியும்? இதையெல்லாம் யோசிக்காமல் கட்டுப்பாடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

“அபிவிருத்தி வரி, தண்ணீர் வரி, நிலத் தீர்வை என்ற வரிகளைப் போடுகிறார்களே தவிர சில பாசன பிரதேசங்களில் வாய்க்காலில் தண்ணீர் சரியாக விடுவதற்கு சிரத்தை எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. வரி போடுவதற்குள்ள சிரத்தையுடன் சரியாக தண்ணீர் போய் பாய்கிறதா, பலன் எடுக்க வசதியாக தண்ணீர் கொடுக்கிறோமா என்பதை சர்க்கார் சிந்திப்பதில்லை. இம்மாதிரி குறைகளை வைத்துக்கொண்டு வரி போட்டால் விவசாயிகள் எவ்விதம் முன்னேற முடியும்?

“இன்றுள்ள கடன் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் தாராபுரம் தாலுகாவில் விவசாயத்தைத் தவிர வேறு ஒரு தொழிலும் இல்லை. அந்தத் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடன் சமையைக் கேட்டால் எல்லோரும் ஆச்சரியப்படுவார்கள். சர்க்கார் மூலமாகப் பல விதமான அபிவிருத்திக் கடன்கள் உள்பட பெற்றுக்கொண்ட தொகை 50 லட்ச ரூபாய்க்குமேல் உண்டு. நில அடமான பாங்குகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட லேவாதேவிக் காரர்கள் மூலமாக 6 கோடி ரூபாய் வரை கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு தாலுகாவில் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கடன் சமை இருக்கிறதென்றால், எந்தக் காலத்தில் அந்த விவசாயிகள் கடனைக் கட்டி மீள முடியுமென்பதை சிந்திக்கவேண்டும். கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விவசாயிகளுடைய ஜீவனே போகக்கூடிய நிலைமையில்தான் கடன் சமை கொண்டுவரப்படுகிறது.

“இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது ஒரு பாட்டைச் சொன்னார். கிராமங்களிலெல்லாம் பள்ளிகள் ஏற்படப்போகின்றன என்பதைப்பற்றி அவர் சொன்னார்கள். ஆனால், விவசாயிகளுடைய நிலைமையை விளக்கும் ஒரு பாட்டைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது?

‘ஆவின, மழை பொழிய, இல்லம் வீழ, அகத்தடியான் மெய்நோவ, அடிமைசாக, மாவீரம் போகுதென்று விரைகொண்டோட, வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள, சாவோலை கொண்டொருவன் எதிரே செல்ல, தன்னவொன்றை விருந்துவர, சர்ப்பம் தீண்ட, கோவேந்தர் உழுதுண்ட கடமை கேட்க குருக்கள் ஓர் தகழிணைகள் கொடுவென்றாரே.’

மேற்படி பாட்டில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில்தான் இன்று விவசாயி இருக்கிறான்.

28th February 1955] [Sri A. Senapathi Gounder]

“சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், அதன் மூலமாக கிராம மக்கள் பயன் அடையலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். மூன்று திட்டங்களும் எங்கள் தாலுகாவில் நடைபெறுகின்றன. எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்று கேட்டால் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கும் மற்ற திட்டங்களுக்கும் ஏற்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் எவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குக்கூட அபிவிருத்தி ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் பெரிய விவசாயி தர்ம சிந்தனையினால் திட்டத்திற்குச் செலவாகும் பாதித் தொகை கொடுக்க முன் வந்ததால்தான் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. மற்றப்படி பொதுவாக ஏழை மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் (அநேக கிராமங்களில்) அந்தத் திட்டங்களினால் உருப்படியான பலன் ஒன்றும் காண முடியவில்லை. திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று மக்களுக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆனால், பொருளாதார வசதி இல்லாத காரணத்தினால் திட்டத்திற்காகும் பணத்தில் பாதித் தொகையை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்த முன் வருவது இல்லை. இந்த நிலைமையில்தான் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன.

“கிராம அபிவிருத்திக்காக வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. வரி போட்டுவிட்டு அபிவிருத்தித் திட்டம் எந்த விதம் நடத்த முடியும் என்பது தெரியவில்லை. திட்டங்கள் நடைபெறுவதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. திட்டங்களில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கிராம மக்களிடம் நல்ல முறையில் பழகாமல் பழய “செய்ப்புநாடா” தன்மையில் நடந்து வருகிறார்கள். அதனால்தான் அதிகாரிகளிடம் ஜனங்கள் நெருங்குவதேயில்லை; ஒத்துழைக்க முன்வருவதும் இல்லை. பெரிய அதிகாரிசனாப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் ஓரளவு பொறுப்பை உணர்ந்துதான் நடக்கிறார்கள். மற்றும் சில குட்டி அதிகாரிகள்தான் ஜனங்களிடம் சரியாக நடந்துகொள்வதில்லை. மக்களைவிட தாங்கள் ஏதோ உயர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மையுடன் குட்டி அதிகாரிகள் நடந்துவருகிறார்கள். அந்தக் குறைபாட்டை நீக்கவேண்டியது அவசியம்.

“சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு கிராமத்தில் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று திறக்கப்பட்டது. அது நடந்துவரும் விஷயத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கும். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களும் அந்த ஆஸ்பத்திரியைத் திறந்து வைத்தார்கள்; மிகச் சிறப்பாகவும் ஆடம்பரமாகவும் திறந்து வைக்கப்பட்டது. திறந்து வைக்கப்படுவதற்கு முந்திய இரவுக்குள் எங்கிருந்தோ சில பாட்டில்களில் மருந்துகளும், நான்கைந்து கட்டில்களும் வரவழைக்கப்பட்டன. திறந்து வைக்கப்பட்ட மறு நாள் அந்த மருந்துகளும், கட்டில்களும், டாக்டரும் எங்கேயோ மாயமாய் மறைந்துவிட்டதைப் பார்க்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பதின்ந்து நாட்களாக அந்த ஆஸ்பத்திரி மூடப்பட்டு கிடக்கிறது. எந்த லட்சணத்தில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள் நடைபெறுகின்றன, என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். ஜில்லா வைத்திய அதிகாரியைக் கேட்டால், “எந்த டாக்டரைப் போட்டாலும் கிராமங்களுக்குப் போக மாட்டேன் என்கிறார்கள், நான் என்ன செய்யலாம்? சர்க்காரிலே சொல்லி 100 ரூபாய்க்கு அதிகமாக கிராமத்தில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கச் செய்யுங்கள்; அப்பறம் உங்கள் ஊரில் டாக்டர் வந்து இருப்பார்கள்” என்று அவர் சொன்னார். ஆகவே, இவ்விஷயத்தைக் கவனித்து 100 ரூபாய்க்கு அதிகமாக கிராமங்களில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். கிராமங்களில் டாக்டர்களைப் போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. குறிப்பிட்ட ஒரு கிராமத்தில் டாக்டருக்கு கொஞ்ச நேரம்தான் வேலை இருக்கும். ஆகவே, அவருக்கு ஜீப் அல்லது கார் வசதி செய்து கொடுத்து, சுற்றுப்புறத்திலுள்ள மற்ற சில கிராமங்களுக்கும் சென்று அங்குள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கவும், சுகாதார விதிகளைப்பற்றி மக்களிடையே நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லவும் அந்த டாக்டரை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள

[Sri A. Senapathi Gounder] [28th February 1955]

12-10
p.m.

வேண்டும். இம்மாதிரி முறையில் டாக்டருக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் சமுதாய நலத்திட்டங்களின்கீழ் திறக்கப்படும் ஆஸ்பத்திரிகள் நன்றாக வளர்ச்சியடைந்து மக்களுக்குப் பயன்படும் என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மேலும் அந்த ஆஸ்பத்திரியை திட்டகாலத் திற்கு பிறகு யார் எடுத்து நடத்துவது என்பது ஒரு பிரச்சனை. ஜில்லா போர்டு நடத்துவதா? சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதா? என்று முடிவு இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படி அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இருந்தால் கிராமங்கள் எவ்விதமாக முன்னேற்றமுடியும்? இன்னும் பள்ளிக்கூடங்கள் எந்த அளவில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறதென்றுதான் தெரியவில்லை. நடைமுறையில்தான் இதை கவனிக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இவ்விதமாக ஏழைகளை பாதிக்கும் அளவில் வரிகளைப் போட்டுக்கொண்டேபோனால், ஜனங்கள் அரசாங்கத்தை நம்பமாட்டார்கள். ஆதரிக்கவும் மாட்டார்கள். இந்த நிலையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் ஜனங்கள்தான் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமமக்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் வரிபோட்டு அவர்கள் பணத்தையே கொண்டு அவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்வது 'வெல்லப் பிள்ளையாரைக்கிள்ளி வெல்லப் பிள்ளையாருக்கே தைவேத்தியம் செய்வதுபோல்' இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் கிராம மக்கள் எவ்விதமான வரியையும் கொடுக்கமுடியாது.

“சிறிய நீர் பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தாராபுரம் தாலுக்காவில் பல சிறிய நீர் பாசன திட்டங்கள் உள்ளன. சகாரா பாய் வனம் போல், வருஷத்தில் 20 அங்குல மழைக்கும் குறைவாகவே பெய்கிறது. அவ்விதமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய பல திட்டங்களில் மணக்கடவு நீர் தேக்க திட்டம், உப்பாறு திட்டம் முதலியவைகளை சில லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்ற முடியும் இவைகளால் 7,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சை நிலமாக மாற்ற முடியும். இம் மாதிரியான திட்டங்களை சர்க்கார் எடுத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தாராபுரம் தாலுக்காவில் அமராவதி ஆற்றுப்பாசன விவசாயிகளுக்கு தண்ட தீர்வை விதித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பல முறை கனம் நிதி மந்திரி, ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஒரு ஏக்கருக்கு 250 ரூபாய் முதல் 300 ரூபாய் வரை சமார் 1½ லட்சம் ரூபாய் வரை தண்டத் தீர்வை விதித்திருக்கிறார்கள்.

“இம்மாதிரி ஏக்கருக்கு 20 மடங்கு தீர்வை விதித்தது சரியல்ல. அதைக் குறைக்கவேண்டும். இது விஷயத்தில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-15
p.m.

*SRI A. SAMBASIVAM :—“மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டமானது சென்னை அரசாங்கத்தின் வரலாற்றிலேயே ஒரு நல்ல புது திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு நமது பொருள் அமைச்சர் தன்னை ஒரு உழவர் என்று கூறிக்கொண்டதற்கு இணக்கமாக வரவு செலவு திட்டத்தை ஒரு அனுபவம் வாய்ந்த உழவர் இருந்து அமைத்ததால் எவ்விதம் இருக்குமோ அவ்விதமாகத்தான் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர் விவசாயிகளை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்காகவே இந்த திட்டத்தை தயாரித்ததுபோல் இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நல்ல திட்டத்தை எதிர் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நண்பர் ஜீவானந்தம் அவர்களும் ‘இந்த திட்டம் பூராவும் நல்ல முறையில் பார்ப்பதற்கே அழகாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும், மகிழ்ச்சி தாக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது’ என்று ஆரம்பித்து பின்னால் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் ஒருவர் எந்த முறையிலே பேசவேண்டுமோ அந்த முறையிலே திருத்தி பேசியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு நண்பர் சேனாபதி கவுண்டர் பேசியது அனுக்குண்டை விசியது போலிருந்தது.

“விவசாயிகளுக்கு ரூபாய்க்கு இரண்டு அணை வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அதனால் வரும் 75 லட்ச ரூபாய் போக்குவரத்துசாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்காகத்தானே மறுபடியும் போய் சேர்கிறது

28th February 1955] [Sri A. Sambasivam]

இன்னும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவே மின்சாரத்திற்காக 11 கோடியே 40 லட்ச ரூபாய் எந்த ஆண்டிலும் ஒதுக்கப்படாமல் இந்த ஆண்டு இவ்வளவு பெரும் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்காக 7½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மராமத்திற்காக ¾ கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இவ்விதமாக விவசாயிகளின் நன்மைக்காகவும், மனிதருக்குத்தவறாமல் கொண்டுவந்திருக்கும் பெரு முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். மனமார வரவேற்று என் நன்றியை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டம் விவசாயத் துறையில் மாத்திரம் அதிக சிரத்தை எடுத்ததுமல்லாமல், கல்வித் துறையிலேயும் நல்ல முன்னேற்றம் காட்டியிருக்கிறது. கிராமங்கள்தோறும் பள்ளிகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஏதோ ஓர் குறிப்பிட்ட பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் மட்டுமின்றி ஒரு பரந்த நோக்கத்தோடு, குறிப்பிட்ட உயர்ந்த வகுப்பில் பிறந்த காரணத்தினாலே எவ்வளவு ஏழமாயாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சம்பளச் சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருந்ததை மாற்றி நன்றைக்கத்தோடு இந்நாட்டு மக்கள் வரவேற்கக்கூடிய பயன் அடையத்தக்க, ஒரு ஜாதி பாகுபாடற்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது குறித்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கவும், போக்குவரத்து வசதியை அதிகரிக்கவும் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்திற்காக வேண்டியதை செய்யவும் தவறவில்லை. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தங்கள் பிரசங்கத்தை தமிழில் அச்சிட்டுத் தந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். உரையையும் தமிழிலேயே நிகழ்த்தியிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக நெய்வேலி சுரங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுதே மத்திய அரசாங்கத்துடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் நல்லாயிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய அச்சம் என்ன வென்றால், மேலிடத்திலிருப்பவர்கள் என்றைக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பார்கள் என்று எதிர் பார்க்க முடியாது. இன்றைக்கு பரந்த உள்ளம் படைத்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு நமது பிரதம மந்திரியாக யிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் நிறைவேற்றப்படும் தொழில் திட்டம் இது. ஆகவே, நிகர லாபம் கால் பங்கு என்பதை, அரைப் பங்காக உயர்த்துவதற்கு வழி இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-20
p.m.

“தெற்கே தொழில் வளர்ச்சி என்று எடுத்துச் சொல்லப் போனால், தென்னாட்டில் அது ஒரு பெரும் குறையாக யிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். சேலத்தைப் பொருத்த வரையில் அது ஒரு துரதிருஷ்டம் பிடித்த ஜில்லா என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மேட்டூரில் மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் சேலத்தில் பல இடங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடையாது. மேட்டூர் வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை நீட்டிக்கொண்டு போக முடியாத நிலையிலிருக்கிறது. நாமக்கல் தாலூகாவில் விஸ்தரிப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆனால் மைசூர் அரசாங்கம் அதற்கு குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சேலம் ஒரு பிற்போக்கான ஜில்லாவாக யிருக்கிறது என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மேட்டூர் வாய்க்காலில் புதுப்பிக்கிற பொழுது இன்னும் எவ்வளவு தூரம் நீட்டிக்கொண்டு போகமுடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை நிறுவும் விஷயமாக இன்று காலை ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, மேட்டூரிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம் நம் மாகாணத்தின் தேவைக்கே போதவில்லை என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் சொன்னார். ஒகைய் நக்கல் காவேரியிலிருந்து ஒரு நீர்வீழ்ச்சி மூலம் ஒரு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்று அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்தது. அந்தத் திட்டம் இப்போது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. நிலக்கரி கிடைக்காவிட்டாலும், சேலத்தில் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு இடமிருக்கிறதா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்

[Sri A. Sambasivam] [28th February 1955]

கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஒரு தொழில் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்காக சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக 1½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பது, எங்கே தொடங்குவது என்று ஒரு சர்வே கூட நடத்தினதாகத் தெரியவில்லை. இதை எல்லாம் பார்த்தால் அரசாங்கம் சேலத்தைப் புறக்கணிக் கும் மனப்பான்மையோடு இருக்கிறதோ என்று ஐயப்படுகிறேன்.

“இன்று காலை நான் செய்தித் தாளிப் பார்த்த பொழுது, ‘மணிலா மார்க்கெட்டின் விலை வீழ்ச்சி’ என்ற தலைப்பு இருந்தது. எனது நண்பர் ஸ்ரீ ஜீவாநந்தம் அவர்கள் ஓரளவுக்கு இதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே யிருந்து சொன்னாலும் கூட, அவர் நல்லெண்ணெய்துடன் தான் சொல்லியிருக்கிறார். சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த மணிலா மார்க்கெட்டில் தடுமாற்றம் ஏற்படுவதற்கு அந்நிய முதலாளிகள் ஏற்றுமதியாளர்களாக யிருப்பது தான் காரணம். விலையை ஏற்றிக் கொண்டே போய், திடீரென்று ஏற்றுமதியை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் நடுத்தர வியாபாரிகள் தான். விலை ஏறிக்கொண்டு போகிற பொழுது அவர்கள் நிறையக் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்றுமதியை நிறுத்தும்பொழுது அவர்களிடம் சரக்கு தேங்கிக் கிடக்கிறது. குறிப்பாக, தென் ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலேயுள்ள உற்பத்தியாளரும், கடலை எண்ணெய்த் தொழில் செய்பவர்களும் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே விற்பனை வரியிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் நோக்கத்திலிருந்து பார்த்தாலும் கூட, இந்த ஏற்றுமதிக்குக் கொள்கை அரசாங்கத்தின் பிடியிலே இருக்கவேண்டும். அல்லது இந்தக் கம்பெனிகள் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் இருக்க வேண்டும். வர்த்தக நிலவரங்கள் அடிக்கடி ஏறி இறங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால், உற்பத்தியில் ஊக்கம் குறைந்து போவது பட்மொல்லாமல், வியாபாரிகளுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுவதுடன், விற்பனை வரி மூலம் அரசாங்கத்துக்குக் கிடைக்கும் வருமானமும் குறைந்து போகும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஆவன செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

“பொதுவாக, வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி குறைவாகப் பேசுவதற்கு இடம் யில்லை. எந்த வகையில் பார்த்தாலும், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களையோ, தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களையோ, அல்லது ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களையோ எடுத்துக் கொண்டாலும், திருப்திகரமாகவே யிருக்கிறது. கிராமங்களிலே போக்கு வரத்து சாலைகள் அதிகரிக்கப் படுகின்றன. விவசாயத்துக்கு வேண்டிய முன் கடன் கொடுப்பதிலே சிறிது தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொது மான அளவுக்கு ஆட்கள் (குமாஸ்தாக்கள்) நியமிக்கப் படவில்லை. சரியான முறையில் மேற்பார்வை செய்யப் படவில்லை என்று தோன்றுகிறது. பழைய நிர்வாக முறையே நீடித்து வருவதால், குடி மக்களுக்கு அரசாங்கத்தினிடத்தில் நம்பிக்கைதளர்ந்து வருகிறது. ஆறு மாதமானாலும் கூட அரசாங்கத்தினிடமிருந்தோ, ஜில்லாக் கலெக்டரிடமிருந்தோ, அனுப்பித்த மனுவுக்கு பதில் கிடைப்பது அரிதாகயிருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய வட்டாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இயந்திரங்களுக்காக, தேசிய வளர்ச்சித்திட்ட அதிகாரியால் சிபாரிசு செய்யப் பட்டு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பம் கலெக்டர் ஆபீசில் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதம் தாங்கின பிறகு திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. உத்தரவு போடப்பட்டு அனுப்பப் படுவதில்லை. மக்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு நன்மை செய்ய முயன்றும், ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவின் முயற்சினாலேயே மக்கள் மனத்தில் அரசாங்கத்தைப் பற்றி ஒரு மாறுபட்ட அபிப்பிராயமே ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, கூடுமான வரையில் கடன் கொடுக்கும் முறையை எளிதாகச் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, உத்தியோகஸ்தர்களுின் பிரயாணப்படி அவர்களது சம்பளத்தைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி முன்னமேயே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். உதாரணமாக,

28th February 1955] [Sri A. Sambasivam]

ஒருவர் ஒரு ஜில்லாவில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசராக யிருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த ஜில்லா முழுவதும் அவர் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாள் ஜில்லாவின் வடகோடிக்குப் போகிறார் என்றால், அதற்கு அடுத்த நாள் அந்த ஜில்லாவின் தென் கோடிக்குப் போகிறார். பிறகு வடக்கேயுள்ள ஒரு ஸ்தலத்துக்குப் போகிறார். வடக்கேயிருந்து வரிசையாக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது கிடையாது. எந்த முறையில் பிரயாணம் செய்தால் அதிகமாகப் பிரயாணப் படி கிடைக்குமோ, அந்த முறையில் தான் அவர் பிரயாணம் செய்கிறார். நான்கு இதைச் சொல்லவில்லை. சமீபத்திலே ஒரு ஜில்லா அதிகாரி சொன்னதைத்தான் திருப்பிச் சொல்கிறேன். போக்கு வரத்து செலவினத் தில் சரியான கண்காணிப்பு வேண்டும். சம்பளத்தை விட போக்கு வரத்துப் படி அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்கூட யிருக்கலாம். ரூ. 300 சம்பளம் வாங்குகிறவர் ரூ. 800 பிரயாணப் படியாக வாங்கியிருக்கிறார். ரூ. 150 சம்பளம் வாங்குபவர் ரூ. 300 பிரயாணப் படியாக வாங்கியிருக்கிறார். அதுவும் எனக்குத் தெரியும். ஏனோ தானோ என்று செலவழிக்கப் படுவது பொருத்தமாய் தோன்றவில்லை. அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு லீவு சலுகை கொடுத்திருப்பது, உண்மையாகவே அதிகாரிகளிடத்திலும், ஊழியர்களிடத்திலும் அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள நல்ல மனப்பான்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 8 அணு அல்லது 12 அணு படி கொடுக்கிறார்கள். இது போதாது. போலீஸ்காரர்கள் வெளியே சென்று அவர்களது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யவேண்டுமானால் அவர்களது படியை ஓரளவுக் காவது உயர்த்த வேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, மோட்டார் ஸ்பிரிட் வரியின் கீழ் வருவாய் குறைந்து வருகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. இதற்குக் காரணம் பெட்ரோல் வண்டிகள் டீசல் வண்டிகளாக மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. சென்னை அரசாங்கத்தாரிடமிருக்கும் டீசல் வண்டிகள் ரஸ்தாக்களில் போகிறபொழுது, வீதி முழுவதும் கரும் புகையை கக்கிக்கொண்டு செல்கின்றன. இந்த கரும் புகை மக்கள் சுவாசப் பையில் புகுந்து அவர்களுடைய தேக நலம் பாதிக்கப் படுமோ என்று நான் ஐயப்படுவதென்றே. ஆகவே டீசல் வண்டிகளை பெட்ரோல் வண்டிகளாக மாற்றுவதோடு மட்டுமன்றி, சில டீசல் வண்டிகளை லாரிகளாகவும் மாற்றி இரவு நேரங்களில் தான் லாரிகளை ஓட்டலாம் என்று சட்டமும் பிறப்பிக்க வேண்டும். முற்போக்கான இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்ததற்காக இதில் தனி அக்கறை எடுத்துக் கொண்ட கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI M. DHARMALINGAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 12-30 களே, 1955-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 26-ந் தேதி நமது நிதி ப.ம. அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1955-56-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுக் கணக்கைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததிலே சென்ற ஆண்டுகளில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட சிரமத்தைக் காட்டிலும் அதிக சிரமம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதாகவும், சென்ற ஆண்டிலே காட்டிய கவனத்தைக் காட்டிலும் அதிக கவனம் காட்டித் தயாரித்ததாகவும் தெரிகிறது. அதுமட்டுமல்ல. நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைவதற்கான பல வழிகளை வகுத்துக் காட்டியும், மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்ற ஒரு பெரிய எண்ணத்தைக் கொண்டே இந்த வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கைத் தயாரித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்துப் செலவீதோடு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“நான் முதன் முதலிலே சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கைப் பார்க்கிறபோது 92 கோடி 84 லட்சம் ரூபாய் நமது ராஜ்யத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களை பூர்த்தி செய்வ

[Sri M. Dharmalingam] [28th February 1955]

தானால் தேவை என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. தேசிய வில்தரிப்புத்திட்டம் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இவைகளுக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகப் பங்கீடு 6 கோடி 41 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷத் திட்டம் ஆரம்பித்து சமார் மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன என்றும், 1954-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ந் தேதி முடிய 43 கோடி 27 லட்சம் ரூபாய் தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறதென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது 50 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாகத்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. 50 சதவிகிதம்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறதென்று வருகிறபோது எடுத்துக்கொண்ட வேலைத் திட்டம் கூட 50 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாகத்தான் நடந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொல்லாமலேயே நாம் தெரிந்துகொள்ள ஏது இருக்கிறது. பூரா வேலைத் திட்டங்களும் பூர்த்தியடைய வேண்டுமானால் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதையும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது நடக்கிற ஆண்டில் 18 கோடி 16 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ஆரம்பித்து 10 மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆகையால், 18 கோடி 16 லட்சத்திலே எவ்வளவு ரூபாய் பத்துமாதத்திலே செலவிடப்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு வேலைத் திட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை உதாரணமாக குறிப்பிட்டு காட்டியிருக்கலாம். ஆனால், காட்டுவிலை. இருந்தாலும் அதிக சிரமம் எடுத்துக் கொண்டும் அதிக கவனம் காட்டியும் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும்பாடுபடுகிறது மக்களின் அரசாட்சியானது என்றாலும் இனியும் அதிக கவனம் செலுத்தி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை அந்தந்த வருஷத்திலேயே செலவிடப்பட்டு எடுத்துக்கொண்ட வேலைத் திட்டங்களை அரசாங்கம் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்றும், எந்தப் பணத்திற்கு எந்த வேலைத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ அதை விட்டுவிடாமல் பூர்த்தியாக செய்து முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் பாடுபடுமானால் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் லட்சியம் மதிப்பிடக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகளின்கீழ் மத்திய சர்க்கார் 6 கோடி 41 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷங்கள் கடந்தும், 56 லட்ச ரூபாய்தான் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. மொத்த ரூபாயும் செலவிடப்படவில்லை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து, நாம் பாதி தூரம் கடந்தபின்னர்தான் நமக்கு உதவி கிடைத்தது. ஆகையால், அதிகமாகச் செய்யமுடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படியிருந்தால் இப்பொழுது செலவிட்டிருக்கிற தொகை 12-இல் ஒரு பங்குதான். அந்தத் திட்டத்தின் கீழே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வேலை 12-ல் ஒரு பங்குதான் முடிந்திருக்கிறதே தவிர 11 பங்கு முடியவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது காட்டிய கவனத்தையும் சிரமத்தையும் காட்டிலும் 11 பங்கு அதிகமாக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, திட்டங்களை பூர்த்தியடையச் செய்து, மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தி நம்நாடு இனி முன்னேற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“நம் ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்களிடையே பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடும்போது கீழ் பவானித் திட்டம் பூர்த்தியானதைத் தவிர, மலம்புழை, மணிமுத்தாறு, மேட்டூர் கால்வாய் திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், அவைகள் முடிந்துவிட்டால் இரண்டு லட்ச ஏக்கரர்களுக்கு அநேகமாய் இந்த ஆண்டில் நீர்ப்பாசனவசதி ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய விஷயம். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களையும் புகழ்ந்து பாராட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேசமயத்தில் இன்னும் நான்கு திட்டங்கள், அதாவது அமராவதி, வைகை, சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி, ஆகியவைகள்

28th February 1955] [Sri M. Dharmalingam]

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகள் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப ஆண்டுகளிலேயே பூர்த்தியடையும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் குறிப்பிடவிரும்புவது என்னவென்றால் மதராசுக்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் எந்த நீர்த்தேக்கத் திட்டமும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதுதான். எந்த இடத்திலிருந்து சென்னைக்கு வரவேண்டுமானாலும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைக் கடந்துதான் வர வேண்டும். செங்கற்பட்டு ஜில்லா அபிவிருத்தியாகாத ஒரு ஜில்லாவாகும் ; அதோடு கூட முன்னேற்றமடையாமல் பின்தங்கிய நிலையிலும் இருக்கிறது என்று கருதப்பட்டு அந்த ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியை சமுதாய நல திட்டத் தின்கீழும் திருவள்ளூர் பகுதியை தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. செங்கற்பட்டில் எந்தவிதமான நீர்த்தேக்கத் திட்டமும் இருக்கிறதாகவும் அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. இப்பொழுது விவசாய மந்திரியாக இருக்கிற கணம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய விடாமுயற்சியின் காரணமாக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் இருக்கவேண்டுமென்று கருதி அதற்காக ஆரணியாறு திட்டத்தை 1946-ல் ஏற்படுத்தியதாகத் தெரிகிறது. பல ஆண்டுகள் சென்றும் வேலை முடியவில்லை. வேலை துவக்கி அதிக துரிதமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி தெரிவிக்கவில்லையென்றால் அரசாங்கம் பட்ஜெட்டில் அத்திட்டத்திற்காக பணம் ஒதுக்கி யிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த வருஷமும் அவ்வேலைக்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை மந்திரி அவர்களுடைய முகக் குறிப்பிலிருந்து அறிகிறேன். ஆகையினால் ஆரணியாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை இந்த வருஷத்திலேயே முடித்து அதன் ஆயக்கட்டிலுள்ள விவசாயிகள் பலன் அடையுமாறு அரசாங்கம் பாடுபட வேண்டுமென்று மருமுன்றையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ மின்சாரத் திட்டங்களைப்பற்றி பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடும்போது நடப்பு ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டு தொகையைப்போல் இவ்வாண்டு ஒதுக்கப் பட்ட தொகை இரண்டு மடங்காகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் சொல்ல ஆசைப்படுவது என்னவென்றால், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நோக்கம் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிற பிராந்தியம் நல்லமுறையில் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதே, ஆனால் அப்படி கொண்டுவரப்படவில்லை, நல்லமுறையில் அபிவிருத்தியும் அடையவில்லை, ஆகையால், அதிகப் பணத்தை அந்தப் பிராந்தியங்களுக்குச் செலவு செய்து, முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அந்தப் பிராந்தியங்களையும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொண்டும் மின்சார விஷயத்தில் திருவள்ளூர் தாலுகாவிலுள்ள அநேக கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஒரு சில கிராமங்களுக்குமட்டும் கிடைத்திருக்கிறது. திருவள்ளூரிலும், அதை அடுத்த இரண்டு மூன்று கிராமங்களிலும் உள்ளன. ஆகையால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற பிராந்தியங்களிலே மற்ற பிரதேசங்களில் காட்டுகிற சலுகையைக் காட்டிலும் தனிச் சலுகை கொடுத்து எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின்சார வசதி பரவி தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டுள்ள ஒரு பலனைக் காட்ட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களேதான் கேட்டுக்கொள்வது இதுதான் : தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற திருவள்ளூரிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மின்சார வசதி பரவி அதனால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்ல பலனை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“ நகரங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி விஷயமாக அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்போது, சுமார் 250 லட்ச ரூபாய் இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்குக் கடனாகக் கிடைக்கிறதென்றும், அதிலிருந்து சென்னை நகரசபைக்குச் சுமார் 60 லட்ச ரூபாய் கடனாகத் தரப்படுமென்றும், மீதம் இருக்கக்கூடிய ரூபாய் சில முனிசிபாலிதிகளில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்திருவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மங்களூர், திருப்பூர், திருநெல்வேலி, மேலப்பாளையம், சேலம். கோயமுத்தூர், மதுரை, கோபிசெட்டிப்பாளையம், கடலூர், திண்டுக்கல், கும்பகோணம் ஆகிய முனிசிபாலிடி

[Sri M. Dharmalingam] [28th February 1955]

களுக்கு விரிவான தண்ணீர் விநியோகத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன என்று புட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திருவள்ளூரை மத்திரி அவர்கள் அறவே மறந்துவிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். திருவள்ளூரில் மிகப் பெரிய கோயில் இருக்கிறது. அது மிகப் பெரிய தேவஸ்தலமாகக் கருதப்பட்டு, அங்கு திருவிழாக்கள் நடக்கின்றன. திருவிழாக்கள் சமயத்தில் திரள் திரளாக ஜனங்கள் வருகிறார்கள். அங்கு வரும் ஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியே கிடையாது. குளத்தில் தண்ணீர் இருப்பதில்லை. திருவிழாவுக்கு வரும் மக்கள் குளத்திலுள்ள சேரும் தண்ணீரும் கலந்ததை குடிக்கிறார்கள். அதனால் மக்கள் குடிக்க தண்ணீர் ரின்றி மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருவள்ளூர் முனிசிபாலிட்யில் குடிதண்ணீர்த்திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளோடு திருவள்ளூர் முனிசிபாலிட்யையும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். எல்லா இடங்களிலும் அதிக மழைபெய்திருக்கிறது. ஆனால், திருவள்ளூரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சொட்டு தண்ணீர் தங்கியதே கிடையாது. ஆதலால் குடிதண்ணீர் வசதியும் கிடையாது. திருவள்ளூர் முனிசிபாலிட்யைத் தங்களுக்கு குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்காக 50 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு சில மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. அந்த மனு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. திருவள்ளூர் முனிசிபாலிடிக் 50 ஆயிரம் ரூபாய், தண்ணீர்த்திட்டத்திற்காக சர்க்கார் கொடுத்து உதவி செய்வார்களானால், அங்குள்ள மக்களுக்கு கௌகரியம் ஏற்படும். அப்பொழுது தான் இந்த சர்க்கார் தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது என்று சொல்வதற்கு முடியும்.

“கல்வி விஷயத்தில் 500 பேர் ஜனத்தொகை இருக்கிற இடத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப்போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இன்னும் சில இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படவில்லை. திருவள்ளூரில் பொதுவாக பள்ளிக்கூடங்கள் வெகு குறைவாக இருக்கின்றன. கட்டடங்கள் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக பள்ளி திறக்கக்கூடாது என்று ஏதாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறதா? ஆதலால் கட்டிடம் இல்லை என்றாலும் கட்டிடம் கட்டி கொடுத்து இங்கே அதிக பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்தால் இங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு உபயோகரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன் அப்போதுதான் திட்டமிடவில்லை சிபார்சும் பலனைந்ததாக தெரியும்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தின் கீழே ஒரு கோடியே 97 லட்சம் ரூபாய் இவ்வாண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும்வரை. இதனால் ஏதாவது முன்னேற்றம் இருக்கிறதா என்று அமைச்சரை கேட்கிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் உள்ள 14 பிளாக்குகளை சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் எடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் இருக்கிற கிராம மக்கள் சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் கிராமமக்களைப்போல் முழுப் பயனை அடைந்திருக்கிறதாக காணவில்லை, ஆதலால் இவைகளை சமுதாய நலத்திட்டத்துடன் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கும், குழாய் கிணறுகளுக்கும் ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் ஏழைகளுக்கல்லாமல் பணக்காரர்களின் நன்மைக்காகத்தான் போல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்ன? இதனுடைய முழுப்பலனை ஏழைகள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் தான், ஆனால் அது போய் பணக்காரர்களுக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் இப்போது இருக்கிறது. ஆதலால் 25 சதவிகிதம் இந்த வடிமுனைக்கிணறுகளையும், குழாய்க்கிணறுகளையும் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் 3:31 லக்ஷம் ரூபாய் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் புதியவரிக்கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 2 அணை வீதம் வரி விதிக்கப்போகிறார்கள். இது ஏழைக்கும் பணக்காரனுக்கும் ஒரே விதமாக இருக்கப்போகிறது. ஏற்கெனவே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்

28th February 1955] [Sri M. Dharmalingam].

ஏழைகளுக்கு ஏதாவது விதிவிலக்கு அளித்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். ஆதலால் அரசாங்கம் மூன்று ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கர் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சர்சார்ஜ் வரியின்றி விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. MOUNAGURUSWAMY NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவுசெலவு திட்டத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இதில் பாராட்டத்தக்க சில அம்சங்கள் இருக்கின்றன. 1955-56-ம் வருஷத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக சுமார் 746 லட்சம் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அதில் பிரதானமாக குழாய்கிணறுகள் வெட்ட ஒரு கோடி ரூபாயும், சிறு நீர்பாசன திட்டங்களுக்காக 1½ கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். வறண்ட பிரதேசங்களில், அதாவது நீர்பாசன திட்டங்களினால் பயன்படாமுடியாத ஜில்லாக்களிலும், ஜில்லாக்களின் பகுதிகளிலும் மலையகாலங்களில் வீணாக வழிந்தோடும் தண்ணீரை, சேதமாக்காமல் ஆங்காங்கு குளம் குட்டைகள் அமைத்து, தேக்க, விவசாயத்துக்கு உபயோகமாகும்படி செய்யவேண்டியது மிக அவசியம். அப்படிச் செய்வதினால் மேற்படி குளம் குட்டைகளுக்கு அருகாமையில் இருக்கும் கிணறுகளுக்கு ஊற்று ஏற்பட்டு அவைகளில் தண்ணீர் உண்டாகும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பல்லடம், தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை போன்ற வறண்ட பகுதிகளுக்கு ஆங்காங்கு பெய்யும் மழை தண்ணீரை பாழாக்காமல் தேக்குவதற்கு கிராமங்கள்தோறும் குட்டைகளை அமைக்கவேண்டும். அப்படி அமைத்தால்தான் அங்கு வருஷாவருஷம் தோன்றும் பஞ்சத்தின் கொடுமையை ஓரளவுக்குத் தணிக்கலாம்.

12.45
p.m.

“கிராமங்களுக்கு மின்சாரசக்தியை விஸ்தரித்து, விவசாய காரியங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்குமாறு செய்ய 764 லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இது பாராட்டத்தக்கதுதான். ஆனால் அதேசமயம், விவசாயத்திற்காக மின்சாரவசதி செய்துகொடுத்திருக்கும் இடங்களில் ஏற்படும் பெரும் குறைகள் சிலவற்றையேற்போக்க சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் விவசாயத்திற்காக புது கனெக்ஷன் கொடுக்கும்போது மினிமம் சார்ஜ் (minimum charge) இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்திரவாதம் கேட்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் கனெக்ஷன் கொடுப்பதில்லை. இந்த மினிமம் சார்ஜை, கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்து, கிணற்றின் தண்ணீரை இறைத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும்போது கொடுக்கும்படி நிர்பந்தம் செய்தால் நியாயம்தான். பஞ்சத்தால் கிணறுகளில் தண்ணீர்வற்றி, கிணறுகள் வறண்டுபோயிருக்கும் போதுகூட பணம் கொடுக்கும்படி மின்சார இலாகா அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு இது பெரும் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கிறது. இம் மாதிரி புகார்கள் என் தொகுதியில் அனேக இடங்களில் வருஷம்தோறும் வருகின்றன. இனிமேலாவது சர்க்கார் இதுவிஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி விவசாயிகள் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

“விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலைமை தற்சமயம் மிகவும் சீர்கெட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கடன்பளுவு தாங்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாய செலவிற்கே கடன்வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது மின்சார இலாகா, அட்வான்சாக எலெக்டிரிசிட்டி சார்ஜை கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் டிஸ்கனக்ட் செய்துகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனித்து அப்படிச் செய்யாமல் அவர்கள் உபயோகிக்கும் அளவுக்கு மட்டும் கரணர் சார்ஜ் வசூலிக்கும்படி உத்திரவிட வேண்டும்.

“அநேக கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இந்த கஷ்டம் மிக அதிக அளவிற்கு இருக்கிறது. கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்களின்கீழ் சில கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை போதுமானவை அல்ல. இன்னும் அதிகமாக கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும்.

[Sri N. Mounaguruswamy Naidu] [28th February 1955]

“ சில பிரிக்காக்களில் குடிப்பதற்கு நல்ல ஜலம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அம்மாதிரி இடங்களில் 4, 5 கிராமங்களுக்கு ஒன்றுசேர்த்து ஒரு குடிதண்ணீர் திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும். இந்தவகைக்காக சர்க்கார் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்வரை செலவுசெய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

12-50
p.m.

“ நகரப் பிரதேசங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க சர்க்கார் பெரும் தொகைகள் செலவுசெய்ய உத்தேசித்து, அவ்வகைக்காக தொகைகள் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்யும்போது, குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தால் மிகவும் கஷ்டப்படும் நகரங்களில் இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க முதலில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ஏற்கெனவே, தண்ணீர் வசதியுள்ள பட்டணங்களுக்கு மேற்கொண்டு வசதி செய்வதை விட, குடிக்கத் தண்ணீர் கிடைக்காத இடங்களில் முதலில் அந்நகர மக்களுக்கு, அவர்களது தாகத்தைத் தணிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உதாரணமாக, உருமலைப்பேட்டை தண்ணீர் பஞ்சத்திற்குப் பேர்போனது. சென்ற ஆறுவருட காலமாக ஒவ்வொரு வீட்டாரும் தண்ணீரை விலக்கு வாங்கிவருகிறார்கள். சென்ற வருடம், மத்திய சர்க்கார் எட்டு மாதகாலம், ரயில் மூலமாக பழனி, கொல்லங்கோடு முதலிய இடங்களிலிருந்து தண்ணீரைக்கொண்டுவந்து குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இவ்வருடமும் மற்ற இடங்களில் நல்ல மழை பெய்து எங்கும் சுபிட்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும்போது உருமலைப்பேட்டையில் மட்டும் இன்னும் நிலைமை மாறவில்லை. அங்கேயுள்ள தண்ணீர் கஷ்டத்தைக் குறித்து உருமலைப்பேட்டை மூனிவிபரவிடி சர்க்காருக்கு பன்முறை எடுத்துக்காட்டியும் இதுவரை யாதொரு பயனும் ஏற்படவில்லை. இனிமேலாவது சர்க்கார் இது விஷயமாக கவனித்து, ஆவன செய்யும்படிக்கும், இனி தயாரிக்கப்போகும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திருமூர்த்தி மலைத் திட்டத்தைச் சேர்க்கும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ கல்வித் துறையில், சர்க்கார் மூன்றாவது படிவம் முடியும் வரை ஏழை மாணவர்களின் சம்பளத்தை எடுத்துவிடத் தீர்மானித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

“ பொதுவாக, சர்க்கார் வகுத்திருக்கும் திட்டங்கள் யாவும் நல்லவை. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்காருக்கு சுமார் 3½ கோடி ரூபாய் குறைபாடு விழுகிறது. அதை ஓரளவுக்குச் சரிக்கட்ட சில புதிய வரிகளைப் போட சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் நிலவரி சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, ஓரளவுக்குக் கீழ் நில வரி செலுத்தும் சிறு குடியானவர்களை இந்த வரி பாதிக்காமலிருக்கும்பொருட்டு, கொஞ்சம் சௌகரியமுள்ள குடியானவர்கள் மட்டுமே இந்த வரி செலுத்தும்படி, இது சம்பந்தமாக மசோதாக்கொண்டு வருகிறபொழுது, சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“ கடைசியாக, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் விஷயமாக சில அபிப்பிராயங்களை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும் அளவுக்கு தாண்டவமாடுகிறது. கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு வருடத்தில் பெரும்பாலான நாட்களில் வேலை கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வருடம் முழுவதும் வேலை கிடைக்கும் அளவுக்கு, கிராமக் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். இடத்திற்குற்ற கைத்தொழில்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவைகளை விருத்தி செய்யவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாட்டில் உள்ள வறுமை நீங்கி செல்வம் பெருகும்; சுபிட்சம் ஏற்படும். எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுத்து சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. VADIVELU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வாவு செலவு திட்டத்தை தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்ததற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்

28th February 1955] [Sri S. Vadivelu]

கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்பொழுது இப்போதுள்ள வரி விதிப்புகளை மட்டுங்கொண்டு 46 கோடியே 27 லட்ச ரூபாய் வருவாய் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. செலவு 49 கோடியே 58 லட்ச ரூபாய் ஆகும். ஆண்டு விழும் தொகை ரூபாய் 331 லட்சம். இப்படித் துண்டு விழும் பணத்தைச் சரிக்கட்ட நமது சர்க்கார் சில புதிய வரிக்களைப் போட முனைந்திருக்கிறார்கள். வரி மேல் வரி போட்டால் ஏழை மக்கள் ஒடிந்து போவார்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெள்ளைக் கார அந்நிய ஆட்சியின்போது வரி அதிகமாக இருக்கிறதென்று பலத்த போராட்டம் நடத்தினோம். அப்படி சொல்லிவந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான் இன்றைக்கு மீண்டும் மீண்டும் வரி மேல் வரி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் முதலாக ஒடிக்கக்கூடிய அளவிலே, அவர்களது உற்சாகம் குன்றக்கூடிய அளவிலே, உற்பத்தி குறையும்வகையில், நிலவரியில் ரூபாய்க்கு இரண்டணை வீதம் அதிகப்படி கட்டணம் விதிக்க முன் வந்துள்ளார்கள். இதன் மூலம் சுமார் 75 லட்ச ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் தான்யங்களின் விலை நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்பது கனம் நிதி அமைச்சருக்குத் தெரிந்த விஷயம்தான். முன்பு சாகுபடிச் செலவுக்காக ஒரு விவசாயி ரூ. 25 கடன் வாங்கியதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்தக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்கு ஒரு மூட்டை தான்யத்தை விற்பது போதும். ஆனால் இன்று 2 அல்லது 3 மூட்டைகள் விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். மீண்டும் ரூபாய்க்கு இரண்டணை வீதம் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், உற்பத்தி செய்வதில் உள்ள ஆர்வம் நாளுக்கு நாள் குறைந்துவிடாதா என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவேதான் இந்த வரியை கைவிட வேண்டுமென்கிறேன்.

“சில தினங்களுக்கு முன்புதான் கடன் வாய்தாச் சட்டம் இந்த சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தின்படி ஒரு விவசாயி தான் வாங்கிய கடனை மூன்று வருடங்களில் 4 தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டும். அசல்தொகையில் எட்டில் ஒரு பங்கையும், வட்டி பாக்கியையும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நாளுக்கு மாடங்களில் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு விவசாயி 1,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி யிருந்தால், அவன் ரூபாய் 500-ஐ இப்பொழுது திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கும்போது, மீண்டும் அவன் மீது இந்த வரியைத் திணிப்பது மிகவும் அபத்தமான விஷயம் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, குடிசைத் தொழில்கள் நசிந்துகொண்டு வரும் இந்தக் கால கட்டத்தில் புகையிலையின் மீது வரி விதிக்கப்படும் வரியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். புகையிலைக்கும், அதன் வழி வந்த பொருள்களுக்கும் வரி விதிப்பதன் மூலமாக 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சாதாரணமாக, பட்டினி கிடந்தாலும், இந்தப் புகையிலையை அடக்கிக் கொண்டு காலம் தள்ளக்கூடிய தொழிலாளிகள், நடுத்தர மக்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்த விஷயம். புகையிலை குடிசைத் தொழிலுக்குப் பயன் படக்கூடிய ஒரு பொருள். குடிசைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதை விட்டு விட்டு, இந்த மாதிரி ஒரு பொருள் மீது வரி போட வேண்டும் என்று சொல்லுவதில் நியாய மில்லை. இந்த வரிகள் போட்டும் கூட பட்டுண்டை சரிகட்ட முடியவில்லை. துண்டு விழும் தொகை ரூபாய் 166 லட்சம் ஆக இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு வரிகள் போட்டும் இன்னும் துண்டு விழக் கூடிய நிலையில்தான் வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஏழை மக்களை பாதிக்கும் வகையில் வரிகள் போடக் கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதையும் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவிலே, முக்கியமாக நாகப்பட்டினம் தாலுகாவில் பல இடங்களில், விவசாயிகளை குடியிருப்பு மனைக் கட்டுகளிலிருந்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு உதாரணம்

[Sri S. Vadivelu] [28th February 1955]

சொல்ல விரும்புகிறேன். கரையான் புற்று எடுக்க அதில் கருநாகம் குடியிருக்கும் என்பது போலிருக்கிறது. நிலத்தைக் செம்மைப் படுத்தி சீர்படுத்தி, சாகுபடிக்கு லாயக்காகச் செய்யும் விவசாயிக்கு, சுதந்திர இந்தியாவில் குடியிருக்க இடமில்லை என்று சொன்னால், அது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். பல விவசாயிகளுக்கு குடியிருக்கும் மனைக் கட்டுகளிலிருந்து வெளியேறும்படி கோர்ட்டின் மூலம் நோட்டீசுகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் தாங்கள் குடியிருந்த இடத்தை விட்டு எங்கேசெல்வது என்பதை சபை யோசிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹரிஜனங்களைக் கோயிலில் அனுமதிப்பது பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரைத் தலைவராக்கி விட்டோம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. ‘கரையாளர் போய் கக்கன் வந்தாலும், பெருமாள் போய் பெத்த பெருமாள் வந்தாலும்’, அதனால் ஹரிஜனங்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேற்ற மடைந்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. பேரும் ஆளும் மாறுமே தவிர ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கையில் மாறுபட ஏற்படப் போகிறதில்லை. நாங்கள் கேட்பது எல்லாம் வேலை கொடுங்கள், சோறு கொடுங்கள் என்றுதான். வேலை செய்யாமல் சோம்பேறியாய் இருக்க நாங்கள் விரும்ப வில்லை. உழைக்க தயார், வேலை கொடுங்கள் என்றுதான் மீண்டும் மீண்டும் சர்க்காருக்கு ஞாபக மூட்டுகிறேன்.

1 p.m.

“சாதாரணமாக சர்க்காருக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் சர்க்காருக்குச் சிரமம் கிடையாது. ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்றால் அதில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். ‘காணி நிலம் வேண்டும்’ என்று அன்று பாரதியார் சொன்னார். இந்த நாட்டில் உழைக்கக்கூடியவர்கள் உண்மையிலேயே உழைப்பாளிகள், பாடு பட்டு உழைக்கும் பாட்டாளி மக்கள் ஆகியவர்களுக்கு நிலம் வேண்டும். நிலப்பிரபுக்களுடைய நிலம் அல்ல, ஜமீன்தாரர்களுடைய நிலம் அல்ல, ஜாگیر்தாரர்களுடைய நிலம் அல்ல, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலம். அதைத்தான் ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அதற்குச் சர்க்கார் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுத்தாலும் அதில் உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு பம்பு செட்டுகள் ஆகியவைகள் எல்லாம் வேண்டாமா என்று ஏதோ சாக்குச் சொல்லி அவர்களுடைய கோரிக்கையைச் சர்க்கார் புறக்கணித்துக்கொண்டு போகிறது. சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்வதின் மூலமாய் ஓரளவு வேலையில்லா திண்டாட்டம் தீரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இந்த வருஷத்தினுடைய வரவு செலவுக் கணக்கில் சுமார் ஒரு கோடியே 10 லக்ஷம் ரூபாய் ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தகுந்த விஷயமே. அது எப்படி இருக்கிறதென்றால் யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொறிபோடுவது போல் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கிக் கொண்டே வந்தால் அதனால் ஹரிஜன மாணவர்கள் முன்னேறுகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஹரிஜன மாணவர்கள் படிக்கிறார்களா? படிக்காமல் இருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் என்ன பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சர்க்கார் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு குடத்தில் அடியில் ஒரு சிறு துவாரம் இருக்கிறது. அந்த துவாரத்தின் வழியாக தண்ணீர் கீழே போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. அதுமாதிரி ஒரு ஹரிஜன மாணவருடைய தாய் தந்தையருக்கு தன்னுடைய மகன் படிக்க வேண்டுமென்று ஆசை இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்று காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கும் தாங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறதே தவிர, ஒரு பின்னையை வைத்துக்கொண்டு தாயும் தகப்பனும் வேலைசெய்து காலந்தள்ளி,

28th February 1955] [Sri S. Vadivelu]

அவர்கள் படிக்க முடியாத நிலைமையில் கூட, கொடுத்த கல்விச் சலுகைகளைக் கூட அவர்கள் அனுபவிக்க முடிய வில்லை. குடத்தில் ஓட்டை அடைக்கப்பட வேண்டும். மாணவருடைய தாய் தந்தையர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதுமான அளவு புறம்போக்கு நிலங்கள் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் அவர்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க முடியும். அரசியல் விஷயங்களை யெல்லாம் மாணவர்கள் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த நபட்டன் எதிர் காலத்தை பற்றி ஹரிஜன மாணவர்கள் உணர முடியுமே தவிர ஏதோ பேருக்காக வருஷா வருஷம் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கப் பட்டு பல திணுசான முறையில் செலவு செய்து விட்டால் போதாது என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். படித்து வேலை யில்லாமல் இருக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உடனடியாய் வேலை கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக நில சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம் சொல்ல வில்லை, அன்று தேசிய போராட்டத்தில் அதாவது 1936-ம் வருஷத்திலிருந்து பெயஸ்பூர் தீர்மானம், கராச்சி தீர்மானம், நாணல் நகர் தீர்மானம் என்று பல பத்திரிகைகளிலும், எட்டிலும் பல தீர்மானங்களைப் போட்டு விட்டு நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பிரயோஜனமில்லை. 1952-ம் வருஷம் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்கக்கூடிய காலத்தில் மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் ‘நிலச்சீர்திருத்தம் அடுத்த ஆண்டு வரும்’ என்று சொன்னார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் அடுத்த வருஷம் நிலச் சீர்திருத்தம் வரும் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி உப்புசப்பற்ற ஒரு வார்த்தையை சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. சென்ற சில மாதங்களில் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் எங்களுடைய சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லுபொழுது ‘நிலச் சீர்திருத்தம் வருவதற்கு சில வருஷம் ஆகாது, சில மாதங்களுக்குள்ளேயே வரும்’ என்று சொன்னார்கள்.

“நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிற நிலப் பிரபுக்கள் தங்களுடைய உறவினர்களுக்கு—மச்சான், தங்கை இவர்களுக்கு தன்னிடமுள்ள 50 வேலி நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது திருடர்களுக்கு விளக்குப் பிடிப்பது போல் சர்க்காருடைய கொள்கை இருக்கிறதோ என்று நினைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

“ஒரு சிறிய உதாரணம்: ஒரு தாய் தன்னுடைய குழந்தையோடு திருவிழாவிற்குப் போகிறாள், அங்கே ஒரு பொம்மைக்கடை இருக்கிறது. அக் குழந்தை ஒரு பொம்மை வேண்டுமென்று கேட்கிறது. அப்பொழுது தாய் சொல்லுகிறாள் ‘இந்த பொம்மை வேண்டாம், வேண்டு என்று வாங்கித் தருகிறேன்’ என்று சொல்லி எமாற்றுகிறாள். அவள் ஏன் அந்த பொம்மையைத் தன் குழந்தைக்கு வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை யென்றால் அவள் கையில் காசு கிடையாது. ஆகவே, அவள் அந்தப் பிள்ளையை எமாற்றிக் கொண்டே போய் விடுகிறாள். அதே போல் நிலம் வேண்டும் என்னும் இன்னமைய விவசாயிகளுடைய கிளர்ச்சி, வாழ்க்கைப் போராட்டமாக கடந்த 15 வருஷகாலமாக நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் தூபம் போடுவது போல் ஒரு சிறிய சலுகை காட்டி விட்டு பூமி தானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பல கட்சிகள் ஏவி விடப்படுகிறது. அந்தப் பக்கத்தில் சேர்ந்துக் கொண்டு மந்திரி பதவி கிடைத்து விட்டால் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல பிரச்சினைகள், படித்த மாணவர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆகியவைகள் நீங்கிவிடாது.

“நீர்ப்பாசனத்திற்காக 745 லக்ஷம் செலவழிக்கப்படுகிறது. நாகை தாலுகா கடல் ஓரத்தில் இருக்கிறது. அது கடல் ஓரத்திலிருப்பதால் அந்தப் பகுதிக்குக் கிட்ட தட்ட நாகூரிலிருந்து வேதாரண்யம் வரை, சுமார் ஐம்பதினாயிரம் ஏக்கர் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலம் இருக்கிறது என்பதை

[Sri S. Vadivelu] [28th February 1955]

மந்திரி அவர்களுடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். மேட்டுப் பிரதேசம். அதைச் சாகுபடிக்கு லாயக்காகச் செய்தால் காடாரம்பத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு ஓரளவு அதன் மூலமாக நன்மை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வாழ்க்கையும் ஓரளவு ஓட்ட முடியும்.

“மின்சாரம் நாகை தாலுகா, கீழூர் பஞ்சாயத்துக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சுமார் 5,000 ஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய இடம் இருள் சூழ்ந்து இருக்கிறது. இருளைபோக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக நாகை தாலுகாவில் இரண்டு முனிஸிபாலிட்டிகள் இருக்கின்றன—திருவாரூர், நாகப்பட்டினம் முனிஸிபாலிட்டிகள். இந்த இரண்டு ஏரியாவுக்கும் குடிதண்ணீர் கிடைப்பதற்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று 25 சதவிகிதம் கேட்கப்படுவது நிறுத்தப்படவேண்டும். வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் மீது சர்க்காருடைய கொள்கையின்படி 100 ரூபாய் செலவு செய்தால், ஹரிஜனங்கள் 25 ரூபாய் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது சலபமான காரியமல்ல.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த விதி கிடையாது.”

* SRI S. VADIVELU :—“ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால் 3-வது படிவம் வரை சர்க்கார் உதவிசெய்ய வேண்டும். அதோடு கூட உடை, உணவு, வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். பெற்றோர்கள் நாளுக்கு நாள் அடிமை வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு வரக் கூடியவர்கள் எப்படியும் முன்னேறி வர முடியவில்லை என்பதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்களும் யோசித்து எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை சலுகை அளிக்க முன் வர வேண்டும்.

“போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கு ஹரிஜனங்கள் பேரில் மதிப்பே கிடையாது. போலீஸ் அதிகாரிகள் நிலப்பிரபுக்கள் வீட்டில் தங்கவேண்டியது, ஹரிஜனங்களை இஷ்டத்திற்கு கட்டி அடிக்கவேண்டியது, செருப்பால் கூட ஹரிஜனங்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாத்தன்குளம் என்னும் கிராமத்தில் சட்ட சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கத்தினரில் ஒருவர், சங்கர ரெட்டி என்பவர் ஹரிஜனங்களைக் கட்டி வைத்து எருக்க மாலை போட்டு அடித்து இருக்கிறார். உண்மையிலேயே காந்திய பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள், ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றப்பாதையில் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று பரை சாற்றி கொண்டிருப்பவர்கள் இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களை கட்டி வைத்து அடிப்பது என்று சொன்னால் அது நேர்மையானது என்று சபையினர் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆவடி காங்கிரஸுக்காக ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள், நிலப்பிரபுக்கள்—ஹரிஜனங்களைக் கட்டிவைத்து அடித்திருக்கிறார்கள். தென்னை மரத்தில் ஏறினால், தேங்காயைத் திருடினால், வைக்கோலைத் திருடினால் என்றெல்லாம் பொய்க் கேஸ்கள் தயார் செய்து ஹரிஜனங்கள் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது நேர்மையான என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரி அக்கிரமமான முறையில் ஹரிஜனங்கள் நடத்தப்படுவது தவிர்க்கப்படாது தான் இந்த ராஜ்யத்தில் நீதியும் நிர்வாகமும் நல்ல முறையில் நடக்கும். போலீஸ் தாக்குதல்கள் செய்து கொண்டிருந்தால் உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்கள் உள்ளத்தில் எழும் எரிமலை வெடித்து விடும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

28th February 1955] [Sri S. Vadivelu]

“வேளாங்கண்ணி போலீஸ் ஸ்டேஷன் வீராசாமி என்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பக்கத்து கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களை அடித்து இருக்கிறார். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நடக்கிறது. அதற்குப் போலீஸ்காரர்கள் உடந்தையாகவும் இருக்கிறார்கள். மறைமுகமாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு போலீஸ் இலாகா உதவி செய்கிறது. பல ரூபாய்களை வாங்கிக்கொண்டு இம்மாதிரி யெல்லாம் நடக்கின்றன என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கும், சபையின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர ஆசைப் படுகிறேன். நாகை ஆஸ்பத்திரி தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு சுகாதாரமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியில் மீண்டும் ஒரு லிவில் ஸர்ஜன் போடப்பட்டு அந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிப்பு செய்தால் நல்ல முறையிலே நடைபெறும் என்பதை ரூபக மூட்ட விரும்புகிறேன். இதை சர்க்கார் உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்துவரும் மனைகள் எங்கு பார்த்தாலும் பிரிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் மனையிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு ஒரு அவசர சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிக் கொண்டுவருவதின் மூலமாக உண்மையிலே உழைக்கக்கூடிய வர்கள் இந்த நாட்டுக்கு உயிர் நாடி போன்று இருக்கக்கூடியவர்கள் நல்ல முறையில் வேலைசெய்து பாடுபட்ட முடியும். அப்படி செய்யாமல் ஒருபுரத்தில் வேலை செய்யாமல் சும்மா இருக்கக்கூடிய மந்திரிமார்கள் “உழையுங்கள், உற்பத்தியை பெருக்குங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதினால் மட்டும் நாட்டில் உற்பத்தி பெருகிவிடாது. பண்ணையாட்கள் நிலத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நகரப்புறங்களுக்கு வேலை தேடிக்கொண்டு வருகின்றார்கள், இதனால் வேலையில்லா திண்டாட்ட பிரச்சனை நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறது. நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாப் பிரச்சனை தவிர கிராமத்திலிருந்தும் விவசாயிகள் நகரங்களுக்கு வர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இவையெல்லாம் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER :—“ உயர்திருவாளர் உதவித் தலைவர் அவர்களே, 1955-56 வரவுசெலவு திட்டத்தை கணம் நிதிமந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள்மேல் குற்றம் சொல்வதற்காக நான் வரவில்லை. அவர்கள் இருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலை, தற்போது இருக்கிற வசதி, அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் இம்மாதிரி அவரை செய்திருக்கிறது. அவருக்கு பரந்த நோக்கமும் விரிந்த மனப்பான்மையும் இருக்கலாம். ஆனால் மார்க்கமிலை. இதற்கெல்லாம் காரணம் டில்லி சர்க்கார் வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒதுக்குகிற மான்யத்திற்கு பணம் கொடுப்பார்களா இல்லையா என்று சந்தேகத்துடன் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கம் என்பது நன்கு புலனாகிறது. கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சார்ந்துள்ள அரசியல் கட்சிக்கு ஏற்றவாறுதான், அந்த சூழ்நிலையில்தான் இருக்கவேண்டிய தாயிருக்கிறது. அந்தமாதிரியான சூழ்நிலையில் இல்லையென்றால் புதிய வரிகள் இவ்வாறு போட்டிருக்க தேவையில் இல்லை. மற்ற சிறு மாகாணங்கள் கூட தங்களுடைய வரவுசெலவு திட்டத்தில் துண்டு விழுந்திருப்பதைப் பார்க்கிறேன். அதற்காக அவர்கள் புதிய வரி இனங்களை சேர்க்கவில்லை. பீகார் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 9½ கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. அங்கே வரி போட்டதாகத் தெரியவில்லை. வெஸ்ட் பெங்காலை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு புதிய வரிகள் கிடையாது. மற்ற மாகாணங்களிலும் இம்மாதிரியான வரிகள் கிடையாது. அவர்கள் டில்லி சர்க்காருக்கு அருகில் இருக்கிறார்கள், அதனால் அனுசூலம் அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் தொலைவில் இருப்பதால்தான் நாம் இந்த நிலையில் இருக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தொந்திரவு அதிகமாக இருக்கிறது.

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [28th February 1955]

நம்முடைய முக்கியமான வரிகளை எல்லாம், அதிகமாக வருவாய் வரக் கூடிய வரிகளையெல்லாம் டில்லி சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எக்ஸைஸ் டுட்டியையும், வருமான வரியையும் இந்திய அரசாங்கம் போடுகிறது. நெருப்புபெட்டிமேல் போடும் வரி 9 கோடி, அதில் பெரும்பகுதி இங்குதான் கிடைக்கிறது. நமக்கு வருமானம் அதிகமாகவேண்டுமென்றால் பெரும் பகுதியை நமக்குக்கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்தால் முடியுமா? முடியவே முடியாது. “சில தினங்களுக்குமுன் மெயில் பத்திரிக்கையைப் படித்தேன். அதாவது வட இந்தியாவில் சிந்திரியிலும், சித்தரஞ்சனிலும் தொழில் வளம் பெருகி பார்க்க உன்னதமாகயிருக்கிறது என்று எழுதியிருந்தது. இதற்கு முன்பு அவைகள் எல்லாம் வறண்ட பிரதேசம். தற்பொழுது அங்கேயிருக்கிறபடி ஏன் தென்னாட்டில் பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கக்கூடாது? எல்லாம் வட நாட்டின் ஆதிக்கம்.

“அவ்விதம் நிகழவேண்டுமென்றால் திராவிட நாடு தனியாகப் பிரிந்தால்தான் முடியுமென்று சொல்கிறேன். அதனால்தான் திராவிடக் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கேட்கிறது. ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால், மாகாண சர்க்கார் சுயேச்சையாக ஒரு காரியமும் செய்வதற்கில்லை. ஒவ்வொரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்தரவுக்காக காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த காலத்தில் வெள்ளையர் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலையடையவேண்டும் என்று சொல்லிய காங்கிரஸ் வாதிக்க இப்பொழுது மத்திய சர்க்காருக்கு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நஞ்சை, புஞ்சை, தோட்டம் ஆகிய எல்லா நிலங்கள் மீதும், எல்லா தண்ணீர் தீர்வைகளிலும் ரூபாய்க்கு இரண்டனு வீதம் அதிகப்படி கட்டணம் விதிக்கப்போகிறார்கள். இதன் மூலம் வரும் 75 லட்ச ரூபாய் ஸ்தல-ஸ்தாபனத்திற்கு போக்குவரத்து வசதி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் மூன்றாவது பாரம் வரையிலும் மாணவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லாமல் படிப்பதற்கு வசதி செய்துகொடுப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் யாருக்கு ரூபாய்க்கு இரண்டனு வீதம் வரி விதிக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். எல்லாம் ஏழை விவசாயிகள் மீதுதான். அப்படிப்பட்ட வரிகளைக்கொடுக்கும் விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு சத விதம் கூட விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் படிப்பதில்லை. அவர்கள் வாழ்வதற்கே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் யாருக்கு அனுசூலம் என்றால் சென்னையிலும், நகரங்களிலும், உயர்நிலை பள்ளியுள்ள பெரிய கிராமங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள், மற்றுமுள்ள வியாபாரிகளுக்குத்தான் உதவியாக இருக்கமுடியுமென்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன்.

“இப்போது வசூலிக்கப்படும் அதிக வரியைத் தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஜில்லா போர்ட்டுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இவைகளெல்லாம் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியரை நியமிக்க வேண்டுமென்றால் கல்வி அதிகாரியைக் கலந்தாலோசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதற்காக ஏன் ஒரு தலைவர் இருக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டை எடுத்துவிட்டு அதன் அலுவல்களை அந்தந்த இலாக்காவிடம் ஒப்படைத்துவிடவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களை கல்வி அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். சுகாதாரம் சம்பந்தமானவற்றை டிஸ்ட்ரிக்ட் மெடிகல் ஆபீசரிடமும், இம்மாதிரியாக அந்தந்த வேலைகளை அந்தந்த இலாக்கா அதிகாரிகளிடமும் ஒப்படைத்துவிட்டு, தலைமையாக கலெக்டர் இருக்கலாம். இம்மாதிரியாக இயங்கினால் ஒருவிதமான தொந்தரவும் ஏற்படாது.

“கிராமங்களைப் போய்ப்பாருங்கள், கிராமங்களுக்கு உதவிசெய்யுங்கள், என்று பேசுகிறார்கள். இந்த கிராமங்கள் ஏதாவது ஒரு அங்குலமாவது முன்னேறி இருக்கிறதா? ஏதோ அங்கு இருப்பவர்களை உழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு இருப்பவர்கள் உழைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நகரத்திலே இருப்பவர்கள்தான் உழைக்காமல்

28th February 1955] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

உல்லாசமாக வாழ்கிறார்கள். இந்த காலத்தில் அரசாங்கம் உழைக்கிறவனுக்கு ஒரு விதமான உதவியும் அளிப்பதில்லை. ஆனால் உழைக்காதவர்கள்தான் பயன் அடைகிறார்கள். கிராமங்களில் சுகாதாரவசதி இல்லை, மின்சாரவசதி இல்லை. அங்குபோய் குடியேறுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வசதியும் இல்லாமல் எவ்வாறு அங்குபோய்க் குடியேறுவார்கள்.

“நம் தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வரி விதிப்பே விதேதமாக இருக்கிறது. அருகில் இருக்கும் சிலோன், பர்மா முதலிய நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே மத்திய அரசாங்கம் என்று ஒன்று இல்லை. அவர்கள் ஒரே அரசாங்கமாய் வாழ்வதால் ஒரேவரிதான் போடுகிறார்கள்.

“இந்த வரவுசெலவு திட்டத்தில் கல்வி விஷயம் பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். கிராமங்கள்தோறும் ஆங்காங்கே பள்ளிகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். முதல் வகுப்பிலிருந்து எட்டாவது வகுப்பு வரையில் இலவசமாக படிப்பதற்கு அரசாங்கம் வசதி அளிக்கிறார்கள். இது போற்றத்தக்க விஷயம். ஆனால் இதையே கட்டாயக் கல்வியாகக்கொண்டு வந்திருந்தால் மிகவும் நலமாக இருந்திருக்கும். ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு நடுப்பகல் உணவு அளிக்க வசதி செய்திருந்தாலும் நலமாக இருந்திருக்கும். எவ்வாறு இருந்தபோதிலும் மத்திய சர்க்காரிடம்தான் கையேந்த வேண்டிய வர்களாக நாம் இருக்கிறோம். இந்த பள்ளிகளினால் அரசாங்கத்திற்கு செலவு அதிகமாகப்போகிறது. இதற்காக வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜனங்கள் மீது வரிப்பளுவை சுமத்திக்கொண்டே போவார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்தரவு பிரகாரம் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக இவ்விதமான பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. கல்வி புறப்புவது அவர்கள் நோக்கமில்லை.

“நமது அரசாங்கம் பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லையைப்பற்றி ஒன்றும் 1-20 கவனிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை p.m. நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. இது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினாலா அல்லது வேறு காரணங்களினாலா என்பதை ஆராய வேண்டும். அண்மையிலுள்ள சீன தேசத்தில் பிச்சைக்காரர்களே யில்லை யென்று சமீபத்தில் அங்கு போய் வந்த உயர்நிருவாகர் பண்டித ஜவ ஹர்லால் நேரு அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். சீனாவில் செய்ததை நம் நாட்டில் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று சீனவுடன் நேசகாம் நிர்டும் காங்கிரஸ் சர்க்காரை கேட்கிறேன். சீன தேசத்திலிருந்தோ அல்லது வெளி நாடுகளிலிருந்தோ வரும் தூதுகோஷ்டிகளுக்கு விரும்பும், கேனிக்கையும் மட்டும் நடத்தினால் போதாது. அவர்கள் செய்யும் மேன்மையான காரியங்களையும் நாம் பின்பற்ற வேண்டும். பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லையை ஒழித்து, அவர்கள் வாழ வழி செய்தால் மிகவும் நன்றாக யிருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“கடைசியாக, என்னுடைய கிருஷ்ணகிரி தொகுதியைப் பொருத்த வரையில் அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை அரசாங்கம் இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பட்டேலாவதிட்டம் ஏற்கெனவே முடிந்துவிட்டது. அதற்கு இப்போது வேறு சப்ளை சாலைகள் ஏற்பட்டுவிட்டதினால், ஏற்கெனவே யிருந்த சப்ளை சாலைகளை வரண்ட பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டு போவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காருக்கு மனம் இருந்தால் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

“சேலம் ஜில்லாவில் மின்சார உற்பத்தி நிலையமிருந்தாலும், அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் சாக்குப் போக்குத்தான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும், மேட்டூரிலிருந்து பல கால்வாய்களை இப்போதுதான் வெட்டியிருக்கிறார்கள். முதன் முதலாக மேட்டூர் திட்டம் திறுவப் பட்ட பொழுதே, எங்களுக்கு முன் இருந்த பெரியோர்கள் எல்லோரும் கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்து வந்த மதராஸ், தஞ்சாவூர் இஞ்சினியர்கள், சேலம் மேட்டுப்பிரதேசம்,

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [28th February 1955]

அதற்கு மேட்டூர் திட்டத்தை பயன்படுத்த முடியாது என்று பொய்க் காரணம் சொல்லிவந்தார்கள். இப்போது அங்கே கால்வாய்கள் வெட்டி வருவதைக் குறித்து நான் அரசாங்கத்துக்கு நன்றி செலுத்தக்கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

“சேலத்திற்கு இப்போது அவசியம் வேண்டியது ஒரு கல்லூரி. மற்ற ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பல கல்லூரி கள் இருக்கின்றன. சேலம் ஜில்லாவிலே ஒரே ஒரு கல்லூரி தான் இருக்கிறது. அண்மையில் அங்கு சற்றேறக்குறைய 36 உயர்தரப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. எஸ். எஸ். எல். வரி. தேறிய மாணவர்களுக்கு மேலே படிப்பதற்கு ஒரு காலேஜ்தானிருக்கிறது. அதில் 300 பேருக்குத் தான் இடமிருக்கிறது. அந்த முனிசிபாலிட்டியிலுள்ளவர்களாகத்தான் இந்த 300 பேர்களையும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். வெளிக்கிராமங்களிலே யிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கு அங்கே இடம் கிடைப்பதில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அடுத்த பட்ஜெட் ஆண்டுக்குள் அங்கே ஒரு கல்லூரியை, ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியையோ அல்லது வேறு கல்லூரியையோ ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, காமராஜ் சர்க்காருக்கு இன்னும் ஒரு விதத்திலும் நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தகுந்த மேல் பதவி களுக்கெல்லாம், அந்தந்த இலாக்காக்களிலேயே வேலைபார்த்து வந்த நல்ல தமிழர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, போலீஸ் இன்ஸ் பெக்டர் ஜெனரல், ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆப் கோவாப்பேரட்டிவ் சொஸைட்டஸ் போன்ற பதவிகளுக்கு அந்தந்த இலாக்காக்களிலேயே வேலைபெய்த வர்களுக்கு உயர்தர உத்தியோகம் கொடுத்தது மிகவும் மசிழ்ச்சி தரக் கூடிய விஷயம். முன்பிருந்த அந்நிய அரசாங்கம், இந்தப் பதவிகளுக்கு கெல்லாம் ஐ. லி. எஸ். படித்தவர்கள்தான் திறம்பட வேலை செய்ய முடியும் என்று கூறி வந்தார்கள். அதேபோல நமது சர்க்காரிலும் ஐ. ஏ. எஸ். பாஸ் செய்தவர்கள்தான் இந்த வேலைகளுக்கு லாயக் குடையவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை விட்டு விட்டு, அந்தந்த இலாக்காக்களில் வேலை பார்த்துவந்தவர்களுக்கு இந்த மாதிரி உயர்ந்த உத்தியோகங்களைக் கொடுத்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். அந்தந்த இலாக்காக்களில் திறமையும் அனுபவமும் வாய்ந்தவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மேலும், உடனடியாத் தமிழர் மாகாணத்தைத் தனிப் படுத்த வேண்டும். தமிழ் ஜில்லாக்களை யெல்லாம் ஒன்று படுத்தவேண்டும். புதுச்சேரியையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கவேண்டும். தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழி ஆகவும், தமிழர் வளம்பெரத் தக்க காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.”

1-25
P.m.

* SRI C. KUNHIRAMA KURUP:—“മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഹൃദയപൂർവ്വം സന്തോഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ പുരോഗമന പരമായ യാതൊന്നും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പൊതുവേയുള്ള ആക്ഷേപമാണ്. രാജ്യത്തിലെ അപരമായ ജനവിഭാഗത്തെ സമുദ്ധാരണയ്ക്കുള്ള പദ്ധതികളൊന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ കഴിയാത്തതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു പരാജയമാണ്. ഇന്നു നാട്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം ഞാഴിയില്ലായ്മയാണ്. ഞാഴിയില്ലായ്മയ്ക്കു് പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ഈ നാടിന്റെ സാമ്പത്തികനിലവാരം ഉയരാൻപോകുന്നില്ല. ഇന്നു വ്യാവസായികരായവരിൽ വലിയ അധനതയും തകർച്ചയുമാണ് കാണുന്നതു്. പല വമ്പിച്ച ഞാഴിശാലകളും ഇന്നു് അടച്ചുപൂട്ടിയിരിക്കു യാണ്. മറ്റു പല വ്യവസായങ്ങളും പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെ സൂക്ഷിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചു് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഞാഴിയില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ അവിടെത്തന്നെയുണ്ടു്. അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ പരമ്പരയാ സിരിക്കിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള കുടിയ്പ്പുവസായങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രോത്സാ

28th February 1955] [Sri C. Kunhirama Kurup]

ഹനമില്ലായ്മയും സുഭനുവസ്ഥയിലാണ്. മലബാറിൽ കടിയുപസായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗമുണ്ട്. കടിയുപസായങ്ങളെ വേണ്ട വിധത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് വല സന്ദർഭങ്ങളിലും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ ഗവണ്മെന്റ് അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ഈ അസംബ്ലിയിൽത്തന്നെ പലരവനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മിക്കവാറും കടിയുപസായങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു തീരെ നശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കടിയുപസായങ്ങൾ മാത്രമല്ല, വലിയ വ്യവസായങ്ങളും ഇന്ന് ഒരു സുഭനുവസ്ഥയിലാണ്.

“തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നമെന്തെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ഇവിടത്തെ ഭൂവ്യവസ്ഥിതി അതിനു കാരണമാണെന്നു കാണാൻ സാധിക്കും. കൃഷിഭൂമി കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി എന്ന ബോധ്യത്തോടുകൂടി കൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിച്ചാൽ കൃഷിക്കാർക്ക് കൃഷിയിൽ താല്പര്യം പൊതുവിൽ സംതൃപ്തിയും ഉണ്ടാവും. ഭൂവ്യവസ്ഥിതിക്കു മാനം വരുത്തുകയെന്നുള്ളതു നമ്മുടെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാതെ ജനസമുദായത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനിലവാരം ഉയർത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷെ തൊഴിലില്ലായ്മ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാനുള്ള സാമ്പത്തികപദ്ധതികൾ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഇല്ല.

“എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ജീവിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ വികേന്ദ്രീകൃതസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ എല്ലാ പരിപാടികൾക്കും നേതൃത്വം നൽകേണ്ടതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. സാമ്പത്തികരംഗത്തും ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും വികേന്ദ്രീകൃതവ്യവസ്ഥിതി നടപ്പിലാക്കാൻ മാത്രമേ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലവാരം ഉയരാൻ പോകുന്നുള്ളൂ.

“ഈ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഈ ബഡ്ജറ്റിലുൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പുതിയ നികുതികളെക്കുറിച്ചു പരിശോധന ചെയ്യുന്നേക്കിയാൽ, എതിർക്കുകയില്ലെങ്കിലും ഓരോരുത്തർ മാത്രമല്ല, കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാർക്കെന്നെ മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഈ നികുതികളൊന്നും ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള നികുതികൾക്കെന്നെ കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു ഒരു നിലയാണ് ഇന്നു കൃഷിക്കാർക്കുള്ളത്. അവരിൽനിന്നു കൂടിയും അധികരിച്ച നികുതി വസൂലാകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇന്നു ഉള്ളവർക്കെല്ലാം വമ്പിച്ച വിലയിടികളാണ്. കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി നശിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവും അവയിലുണ്ട്. ഉള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലയില്ലാത്തതിനാൽ, കൂടുതൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ, അതാണ് ഇന്നത്തെ നില. അങ്ങനെയൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളെ കൂടുതൽ അധഃപതനത്തിലേക്കു ആഴ്ത്തുക എന്നാണ് അത്. ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി ചുമത്താനുദ്ദേശിക്കുന്ന നികുതികൾ കൃഷിക്കാർക്കെന്തെന്നയാണു് മുഖ്യമായും ബാധിക്കുന്നത്. നാട്ടിലെ ഭൂരിപക്ഷംവരുന്ന കൃഷിക്കാർക്കു, അധഃപതനത്തിൽനിന്നു അധഃപതനത്തിലേക്കു ആഴ്ത്തുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന നികുതികളാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റിലുള്ളത്.”

DEPUTY SPEAKER:—“It is now nearly 1-30 p.m. I would like to know how long the hon. Member would take to finish his speech.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP:—“Sir, I will finish my speech in about five minutes.”

“കടംനിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ക്രൈമിനൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുള്ള യാതൊരു പദ്ധതിയും ഗവണ്മെന്റിനില്ലെന്നു ഈ ബഡ്ജറ്റ് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സ്റ്റേറ്റിന്റെ പൊതുവെയുള്ള നില വച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ബഡ്ജറ്റ് ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലവാരം അശേഷം ഉയർത്താൻ പോകുന്നില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.”

“പാവപ്പെട്ടവരുടെ കട്ടികൾക്കു മുന്നോടേ ഫോറംവരെ ഫീസ്സ് സൗജന്യം അനുവദിച്ചതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അതുകൊണ്ടായില്ല. ഫീസ്സ് കൊടുക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞാൽതന്നെയും പള്ളികളിൽ പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത

[Sri C. Kunhirama Kurup] [28th February 1955]

ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് ഇന്ന് നാട്ടുള്ളത്. കഷ്ടിച്ച ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള സൗകര്യം പോലും ഇല്ലാത്ത കടുപ്പമാണ് അധികം. ആ സ്ഥിതി കട്ടിക്കെട്ടിയതിൽ അയ്യുന്നതു എങ്ങനെയാണ്? ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലവാരം ഉയരാനെ വിദ്യാഭ്യാസം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. ഫീഡ്ലിങ്ങ് ചെയ്യുകയോണ്ടു മാത്രമായി; കട്ടികൾക്കു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകാൻ വേണ്ടുന്ന മറ്റു ആവശ്യങ്ങളും നിഷ്പ്രഭിച്ചുകൊടുത്താലേ കട്ടികൾക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നന്മ ചെയ്യൂ എന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ടൂ.

“ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞു മാതിരി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന ആലോചന എനിക്കു മുമ്പുണ്ട്. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കലും കുറയ്ക്കുകയോണ്ടു, താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കലും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയോണ്ടു ചെയ്തിട്ടില്ല. മലബാറിലെ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നില വളരെ ശോചനീയമാണ്. ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും വടരെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടുന്നവരാണ് അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. അവരുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഇനിയും നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായിട്ടില്ല. അവരുടെ ആവശ്യാതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടു എത്രയോ കാലമായി. മലബാർ വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംരക്ഷണം ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ലഘുവും ന്യായവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ പോലും ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ആലോചിക്കാതെ പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊന്നും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല.

“ഉൾനാടുകൾക്കു വൈദ്യുതസഹായം എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള നിട്ടുശങ്ങളും യാതൊന്നുംതന്നെ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആയുർവ്വേദവൈദ്യപരിശീലനത്തിന്നു സൗകര്യം നൽകുന്നതായി ചിറയ്ക്കൽ രാജാക്കുട്ടി ഒരു സ്ഥാപനം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതിനു തുല്യമായ ഒരു തുകയാണ് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആയുർവ്വേദ ചികിത്സാസമ്പ്രദായം നാട്ടു മുഴുവൻ പ്രാപിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആവശ്യമാണ്.

“അവസാനമായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു മൈനർ ഇൻറേക്ഷൻ പദ്ധതികളുടെ കാര്യമാണ്. മൈനർ ഇൻറേക്ഷൻ പദ്ധതികൾ മൂലം മലബാറിലെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുള്ള വമ്പിച്ച സാധ്യതകളുണ്ട്. അത് നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമാണ്.

“വടക്കു-കൊയിലാണ്ടി എലക്ട്രിസിറ്റി വികസന പദ്ധതി ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുന്നത് അല്പം അനോഷിന്റെ വകയെക്കണ്ണെന്ന്. അതു ഗവണ്മെന്റ് നടപ്പിൽവരുത്താൻ ആർക്കുതന്നെ ഞാൻ ആശങ്കയുണ്ട്. വടക്കു മലബാറിൽ ആകെ കൂടിയുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണത്. അത് നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷ കാണിക്കുകയില്ലെന്ന വിശ്വാസിക്കുന്നു.

“രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണമെന്നു തങ്ങൾ സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും അർത്ഥമുള്ളതാണ് ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.